

۵۰

۷۹۱۵۵۷۶

احمد رضا خان صاحب

الله كما لا اله الا هو العزيز الحكيم

الله كما لا اله الا هو العزيز الحكيم

الله كما لا اله الا هو العزيز الحكيم

الله كما لا اله الا هو العزيز الحكيم

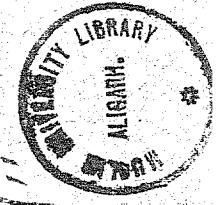
الله كما لا اله الا هو العزيز الحكيم

الله كما لا اله الا هو العزيز الحكيم

الله كما لا اله الا هو العزيز الحكيم

الله كما لا اله الا هو العزيز الحكيم

الله كما لا اله الا هو العزيز الحكيم

University Library
Aligarh.
SUBHANULLAH COLLECTION.

اما چون نیت حق اساس محض خیر بود با حسن جود و مودع در آن سرزمین بتأمین از غیظیات مجبور
آئی بود که خدا بجا آوردیم نیز چون میر شکار کابل گلگشت آن عشرت سرای نوی طبی بود تا اقصا
کوهستان کشمیر و قبت سیر خود و دودار آن بخارستان صنع الهی آب چشم عبرت بنظر نگاره کرده اند راه ولایت
پسلی و دودار که از قضا و مصلی و تراکم کربوه و مخاک بحدیست که انکار آسانی سیر و اداهم بکس بیای عبور از
انطرف نایله دشوار میداند چه بوجه و دشمن کابل رسیده شد و نیز کنون طریقت برستان بود که حاکم بود
در غری ملک و از افزون بر ساحل دریای شورست بر زیر دستان آن من زبوم اهدایت نمیر و خستین نصیحت بود
افز و نموده بشا به راه فرمانبردار زبمون گردد اگر از نامسا عدیعت گوش نصیحت نیش نشسته باشند آن ولایت را
که مملکتی است وسیع و ولایت آبادان یکی از دودار آن فرمان پذیر سپرده و یا چون عقل صلاح اندیش
دین و دین بگریز شش شوند انباشت کوهستان و عطیعت افغانه انباشته از باده خود کامی سرشته چون
کسیخت لشکری شایسته بدین ناحیت فرستادیم و تا قریب و سال بهادران اخلاص مند و قازیان
شهامت پیوند در هر گونه فطرت و تر و داهتمام نموده چه در دریا و چه در صحرا اقامت جنگ و جدل کردند
چون یکی نیت حق پذیر بار فاهیت علمیان بود همه جا حضرت و فیروز مندی قرن حال فرخنده آن
و رعیتیت مشکشت از اسب که آئین قدیم است که کار معامله شناسان کوتاه بین تبا و در حاکم انجا
نکست بر نکست افتاد و چون در نهاد او مایه سعادت بود برینار و پیمان اولیای دولت آمد و دست
آن مملکت وسیع و قلع آن دیار داخل ملک محروسه شد و با آنکه چندین جنگ و جدل کرده بود
از آنکه سجدت مشرف شد از ناصیه حال و نقوش سعادت مندی فرا گرفته باز آن ملک که بجنگ
عظیم بدست آمده بود و کمرست با و فرمودیم و نیز از مطویات صیر صواب اندیش تنبیه و تا و پل فغانا
و چون سیرت سهام سیرت است که از مورخ پیش بودند و در جبال حصینه سواد و چور و تیراه مسکن
سواره و مترین تو افرا راه توران میشدند آنهم بقضای عدالت صورت شایسته دریافت اکثری حلقه
اطاعت و انقیاد و موش موش کشیدند و گردی از آن قطاع الطریق که بخار شقاوت و اخراج و مانع
چیچید بود پایال پلایان که نه نیستند و بسیاری بجبال سلطت قرار آئی سپرده و به فرخت فتنه و نیز از
مکفونات بطون حقیقت مشیون اصلاح و اصلاح بلوچان بر نهاد و بود که پیوسته و خوف و جانی اخراج اطاعت
مانده بر باد و پیمان ایران آه میگرفتند و یغمار افتخار نام نهاد و اکثری بندهای خدای ربی برگ و قوشه میا
از آنکه سجدت مشرف شد از ناصیه حال و نقوش سعادت مندی فرا گرفته باز آن ملک که بجنگ
عظیم بدست آمده بود و کمرست با و فرمودیم و نیز از مطویات صیر صواب اندیش تنبیه و تا و پل فغانا
و چون سیرت سهام سیرت است که از مورخ پیش بودند و در جبال حصینه سواد و چور و تیراه مسکن
سواره و مترین تو افرا راه توران میشدند آنهم بقضای عدالت صورت شایسته دریافت اکثری حلقه
اطاعت و انقیاد و موش موش کشیدند و گردی از آن قطاع الطریق که بخار شقاوت و اخراج و مانع
چیچید بود پایال پلایان که نه نیستند و بسیاری بجبال سلطت قرار آئی سپرده و به فرخت فتنه و نیز از
مکفونات بطون حقیقت مشیون اصلاح و اصلاح بلوچان بر نهاد و بود که پیوسته و خوف و جانی اخراج اطاعت
مانده بر باد و پیمان ایران آه میگرفتند و یغمار افتخار نام نهاد و اکثری بندهای خدای ربی برگ و قوشه میا

آنحضرت

[illegible]

آنهم به بتور دل سپید نقش بست هر گونه صورت پذیرد که در جبهه صغریه مخفی بود خوشتر از آن بر مفرقه ظهور جلوه نمائند و از
برکات نیک بختی مانگه رایات اقبال در پنجاب بود سلطان مظفر گجراتی که با چهل هزار کس دم سخت میزد و مسیحیها را
حضرت مندر که قتل آمد و جمیع سرکشان گردن فرزان آن دیار زندها را خواسته غاشیه خراج برد و دش کشید و از بزم
سواج آنکه در هیچ کام آوردن و بعینه خلافت خود را خود گشت همانا صلحت چنان بود که خاطر مهر گزین بر گشتن
آرمی و بدیم بنیان بانی ملاحظه تمام دارد و غالب آن بود که چون در پیشگاه نظری آوردند سلامت میماند و نیز
با تمام مبارزان بکجا طلب نجات مشهور میگردید و سایر ولایت سورت که جنوب وید بر ساحل دریای عمان است
در حوزه تصرف درآمد و نیز بهان الملکات در نظام الملک که معظم ولایت کن است و از عواید رفو کار ناه
با پنجان کرده بود و اما مسکه خضر عدالتان بلاد بسامع حق نبیوش میر لید و را به طاعت جلالت شاهی مفرقه خیزد
موقوف شده بود و چون خبر طغیان و تهر سیدی رعایا رسید امر او لایت مالوه و خاندانش حکم و الا کار باریت شد بهان الملک
حکومت آن لایت او را عیادت نمود و چون کوتاه حوصله بود تا با دهم مردم آزادی نایوده و دستمندان و از آنجا
که بر سلاک ناپاستی فتن اشتیصال خویش نمودن است و در اندک زمانی از و از فرزندان و اشراف باقی مانده
سران نیکوای از منوبان تسلسله را بر دست سخت آراشی نند تا سیدات یزدی عساکر طفر از ربر گری غره نایه
اقبال قره باصره دولت اغفال فرزند سعادت سلطان ادر ارضت فرمودیم بسیار آملک سیع که سنده
دیگر است و حوزه تصرف آوردند و نیز فرزندان حقیقت مند در اوصا بلاد شرقیه ولایت سیع و دیگره
شهر است تسخیر نمود و چندین هزار سپاهی مان یافته در سلاک و مان عقبه خلافت درآمد چون قصد احوای ایزد
و استانی در از است برای بساط خاطر آن عظمت سنگاه مهین قیست نمود و در بیا جا اعلان می نگار که چون لانا
حسین بلا زمت تسخیر یافت آن دیکی کبابر و از آن اشغال سلطنت اشارت شد که بزودی حضرت ادر
دارند و این چندی از و از گونی سخت در عرض نشین کشید و آن خفته و فساد و نموده دولت خند او درم مخالفت مناجات
زود و کواکب اجمعی از مقربان بساط عشرت بر هم شکار برآمده بر ظاهر قدرت یزدی حشمت عت برین گشته بود که آن
مستوع شد با وجود طغیان باران بطریق ایلیار متوجه شدیم بیشتر از آنکه غازیان نصر متقطع که بر او نموده آن ملک
و رانید بعضی از سعادت اندوزان حقیقت مند که بحضرت رشاد طوفان بی تمیز افتاده بود و تا با نایه سیر کرده
آوردند و چون مواکب جلال نزدیک شده بود و مجد و ابا آن عهستان خیران عبور افتاده بران گلرین فیض شمس سلاطین
صوری و معنی نمود و فرستادن ایچی و در توفیق ماند چون آیات هایلرین مرصع نمود و در اثار راه خبر و اتمه و لایا

باز و سر به سر میداریم و پیش نهاد و مهمت خاطر فیاض آن بوده است که چون ازین مهات فراع کلی است و
سید رتبه عنایت الهی و هدایت ازلی که آثار و رنگ که در جزایر دریای شور و آمده سر سبز انگیزی و آورده اند و در
معدنی برزایران حرمین شهر یعنی نهادهای شرف و در آن که در جمعی کثیر اسبوه کشته سنگ آه از آن و تاجر شده اند و در
بتوفیق ایزدی متوجه شده آراء را از خار و خش پاک سازد و لیکن چون شنیده شد که بعضی از امرای عراق
بوالی خود و مقام بی اخلاصی شده از غر و و تقای حسن عقیقت که باعث ارتقای ایشان بمراتب علمیه بود
عدول نموده بعضی بی اندیشه ها کرده اند و خاطر حق شناس میگزینست که یکی از فرزندان کامکار نامه را که
باز رتبه سعادت از نا صید حال ایشان روشن لایحه شد از نا صید طالع اقبال شان مبرین است بدان جانب تعین و نام
تا خاطر از سعادت آنها جمع نشود و بامری دیگر متوجه شویم الحال که سلطان و موم و موافق جد و پدر زکوا
خود را کان علم کنان گماشته نظر ضعف صوفی الی عراق کرده بدفعات افواج و ستاده مدخل نظر از آنکه از شای
ست جماعت انحراف نموده اند و نظر محض انتساب مذان نبوت خود متوجه شده معاونت فراموش میا که تعارف
اسلاف منظور باشد علی الخصوص نبوت که مسموع شد که فرزند و امی ایران علی قلی سلطان محمدان و علی رابا
برایا با التماس ملک مدد و اند کرده اند و بر محبت عالی نهایت واجب لازم است که عنان غریت بصوب عراق و
خراسان مخطف شود و بخاطر چنان میرسد که چون و بطه محبت نسبت قرابت آن سلطنت دستگاه از قدیم
الایام است و به تجدید از فرستادن مکتوب محبت اسلوب موجب بیاد و نقابت پناه میر و پیش قبول و بطور
و قوا اعدا و استحکام گرفته است آن زمان که حدود و خراسان مجسم سر و قاتل اقبال مضرب خیم غر و علا
گرد و آن سلطنت پناه نیز از ولایت خود متوجه شده بان حدود و شرف شریف تر قیافه ازانی دارند تا آن سزین
مجمع الشجرین غر و علا و مطلع اسعدین مجبور و بهر که در و با لثافه و بیاد سلطنت قاصد و پیغام اساس محبت و
گیا گلی مستحکم تر ساخته بعضی سخنان و لای و و اسرار حقیقت آمیز که مخزون مکنون خاطر است و روح
خدا شناسی کو حق پرستی که بقدر استعداد با فاضل فیاض علی الاطلاق دریافته است مذکور
مجلس شمس ساز و دوازدها شمس حقائق الهی و شرافت و قیافه آگاهی که بر خاطر عاظم آن است و بهر
پر تو انداخته باشد نیز استماع نماید که خلاصه زندگانی و زین کار امرانی صحبت شایع انسانی و نبوت
اجسام روحانی است فلیت که این معنی در میان دو برگزیده خدا و دو نظر کرده بارگاه که با تحقیق
هر آینه این معنی باعث شمولی فیض و عمومیت منسل خواهد بود و در آن زمان که بنیادین شد

باز و سر به سر میداریم و پیش نهاد و مهمت خاطر فیاض آن بوده است که چون ازین مهات فراع کلی است و
سید رتبه عنایت الهی و هدایت ازلی که آثار و رنگ که در جزایر دریای شور و آمده سر سبز انگیزی و آورده اند و در
معدنی برزایران حرمین شهر یعنی نهادهای شرف و در آن که در جمعی کثیر اسبوه کشته سنگ آه از آن و تاجر شده اند و در
بتوفیق ایزدی متوجه شده آراء را از خار و خش پاک سازد و لیکن چون شنیده شد که بعضی از امرای عراق
بوالی خود و مقام بی اخلاصی شده از غر و و تقای حسن عقیقت که باعث ارتقای ایشان بمراتب علمیه بود
عدول نموده بعضی بی اندیشه ها کرده اند و خاطر حق شناس میگزینست که یکی از فرزندان کامکار نامه را که
باز رتبه سعادت از نا صید حال ایشان روشن لایحه شد از نا صید طالع اقبال شان مبرین است بدان جانب تعین و نام
تا خاطر از سعادت آنها جمع نشود و بامری دیگر متوجه شویم الحال که سلطان و موم و موافق جد و پدر زکوا
خود را کان علم کنان گماشته نظر ضعف صوفی الی عراق کرده بدفعات افواج و ستاده مدخل نظر از آنکه از شای
ست جماعت انحراف نموده اند و نظر محض انتساب مذان نبوت خود متوجه شده معاونت فراموش میا که تعارف
اسلاف منظور باشد علی الخصوص نبوت که مسموع شد که فرزند و امی ایران علی قلی سلطان محمدان و علی رابا
برایا با التماس ملک مدد و اند کرده اند و بر محبت عالی نهایت واجب لازم است که عنان غریت بصوب عراق و
خراسان مخطف شود و بخاطر چنان میرسد که چون و بطه محبت نسبت قرابت آن سلطنت دستگاه از قدیم
الایام است و به تجدید از فرستادن مکتوب محبت اسلوب موجب بیاد و نقابت پناه میر و پیش قبول و بطور
و قوا اعدا و استحکام گرفته است آن زمان که حدود و خراسان مجسم سر و قاتل اقبال مضرب خیم غر و علا
گرد و آن سلطنت پناه نیز از ولایت خود متوجه شده بان حدود و شرف شریف تر قیافه ازانی دارند تا آن سزین
مجمع الشجرین غر و علا و مطلع اسعدین مجبور و بهر که در و با لثافه و بیاد سلطنت قاصد و پیغام اساس محبت و
گیا گلی مستحکم تر ساخته بعضی سخنان و لای و و اسرار حقیقت آمیز که مخزون مکنون خاطر است و روح
خدا شناسی کو حق پرستی که بقدر استعداد با فاضل فیاض علی الاطلاق دریافته است مذکور
مجلس شمس ساز و دوازدها شمس حقائق الهی و شرافت و قیافه آگاهی که بر خاطر عاظم آن است و بهر
پر تو انداخته باشد نیز استماع نماید که خلاصه زندگانی و زین کار امرانی صحبت شایع انسانی و نبوت
اجسام روحانی است فلیت که این معنی در میان دو برگزیده خدا و دو نظر کرده بارگاه که با تحقیق
هر آینه این معنی باعث شمولی فیض و عمومیت منسل خواهد بود و در آن زمان که بنیادین شد

باز و سر به سر میداریم و پیش نهاد و مهمت خاطر فیاض آن بوده است که چون ازین مهات فراع کلی است و
سید رتبه عنایت الهی و هدایت ازلی که آثار و رنگ که در جزایر دریای شور و آمده سر سبز انگیزی و آورده اند و در
معدنی برزایران حرمین شهر یعنی نهادهای شرف و در آن که در جمعی کثیر اسبوه کشته سنگ آه از آن و تاجر شده اند و در
بتوفیق ایزدی متوجه شده آراء را از خار و خش پاک سازد و لیکن چون شنیده شد که بعضی از امرای عراق
بوالی خود و مقام بی اخلاصی شده از غر و و تقای حسن عقیقت که باعث ارتقای ایشان بمراتب علمیه بود
عدول نموده بعضی بی اندیشه ها کرده اند و خاطر حق شناس میگزینست که یکی از فرزندان کامکار نامه را که
باز رتبه سعادت از نا صید حال ایشان روشن لایحه شد از نا صید طالع اقبال شان مبرین است بدان جانب تعین و نام
تا خاطر از سعادت آنها جمع نشود و بامری دیگر متوجه شویم الحال که سلطان و موم و موافق جد و پدر زکوا
خود را کان علم کنان گماشته نظر ضعف صوفی الی عراق کرده بدفعات افواج و ستاده مدخل نظر از آنکه از شای
ست جماعت انحراف نموده اند و نظر محض انتساب مذان نبوت خود متوجه شده معاونت فراموش میا که تعارف
اسلاف منظور باشد علی الخصوص نبوت که مسموع شد که فرزند و امی ایران علی قلی سلطان محمدان و علی رابا
برایا با التماس ملک مدد و اند کرده اند و بر محبت عالی نهایت واجب لازم است که عنان غریت بصوب عراق و
خراسان مخطف شود و بخاطر چنان میرسد که چون و بطه محبت نسبت قرابت آن سلطنت دستگاه از قدیم
الایام است و به تجدید از فرستادن مکتوب محبت اسلوب موجب بیاد و نقابت پناه میر و پیش قبول و بطور
و قوا اعدا و استحکام گرفته است آن زمان که حدود و خراسان مجسم سر و قاتل اقبال مضرب خیم غر و علا
گرد و آن سلطنت پناه نیز از ولایت خود متوجه شده بان حدود و شرف شریف تر قیافه ازانی دارند تا آن سزین
مجمع الشجرین غر و علا و مطلع اسعدین مجبور و بهر که در و با لثافه و بیاد سلطنت قاصد و پیغام اساس محبت و
گیا گلی مستحکم تر ساخته بعضی سخنان و لای و و اسرار حقیقت آمیز که مخزون مکنون خاطر است و روح
خدا شناسی کو حق پرستی که بقدر استعداد با فاضل فیاض علی الاطلاق دریافته است مذکور
مجلس شمس ساز و دوازدها شمس حقائق الهی و شرافت و قیافه آگاهی که بر خاطر عاظم آن است و بهر
پر تو انداخته باشد نیز استماع نماید که خلاصه زندگانی و زین کار امرانی صحبت شایع انسانی و نبوت
اجسام روحانی است فلیت که این معنی در میان دو برگزیده خدا و دو نظر کرده بارگاه که با تحقیق
هر آینه این معنی باعث شمولی فیض و عمومیت منسل خواهد بود و در آن زمان که بنیادین شد

این روز و بوقی آید چون جهت مظهران الهی سرفراز گردی و خدای سبحان مستحق نام و
تسبیح برافرازد نام بپایان هر که خواست حق جویت امید که مطلب مقصد ایشان نیز آن باشد که در یکی که حق
شناسی حق طلبی بیشتر باشد آن گیری نیز استر ضایعی ظاهر لازم نیست و مقام کمال مجتبی بوده از حسن صلاح او
و نگذرد و الحال که نسبت یکجائی و اتفاق بر عالمیان ظاهر و آشکارا شده است باره او و ملک عالم
ایران و خراسان و سیم صلاحت و شایسته خواهد بود و از کتب بطون بجام مله و خواهر آمد و معتزتی که در باب قضیه
فرزند شاهنخ مرزا فرقه کلک محبت نگار شده بود و تخریج طرافضات گزین قنادان حق که شار الیه طوطا
خروسایه ها و خود پسندید از یکدیگر فطری و بر مصیبتی نشا چندین امور نالایق گردیده بود که هر یک را
از اسباب انفرادی است یعنی آن بود که کاره باین حد رسیده و لا به سطره غواهی بعضی کوه بنیان از لوازم طما
و مراسم عبودیت بپای تامل نمود و ثانیاً آن عظمت و سگانه که قطع نظر از مواد موت و قربت که در آن
و آن سخت پناه واقع است از روی جلالت و رقت و بخت نیست اندیشنی ادبانه پیش از مثالانجا
بزرگوار خود که چندین حقوق دینی و دنیوی بر ذمه و دوش ایشان سلوک نمود هر بهی که نسبت با و واقع
شده است قسم القای بانی و الهام یزدانی بود و الحال چون از خواب غفلت بیدار و ازستی غرور بشمار شده
الهی و انصاف هم عجز و تقصای طاعت نمود غیر از آنکه تقصای تلطفات عزائم از چشم ام می گردید و محظوظ
فراموشی از مراسم موت و قربت آن عظمت شکوه نیز آنست که از زلات قدیم غاض نمایند بجهت تشبیه
محبت و استحکام قواعد موت افادت و حکمت پناه زبده مفران هواخواه و عده محران کارگاه حکم تمام آنکه
مخلص است گفتار و میرد درست کرد و است ابتدای از امت لازم بقرب بود و دوی و با هیچ چیز
نکرده بودیم بر هم سالست تا دم چون ملازمت او را آن نسبت متحقق است که در عیالات ابراهیم و دیگر
به وقت عرض میرساند که مجلس شریف ایشان همین احوال بود که عیال و عیالین کماله بیو سطره خواهد بود
و بهجت پیش و آنچه مخفزان پناه مضائق نگاه اسکندر خان ایا الله بر بانه سیادت مآب نقابت
انصاف میرصد جهان را که از اعظم سادات کبار و اجملة اقیای این بیارست مقرر کرده بودیم بواسطه
بعضی امور و ترخیصی اقتاده بود و درینو لافراقت حکمت پناه مشار الیه را فرستادیم و اینو دخی از
تحف و هدایا تجلیل عده انخاص محمد علی قلی خان حبیب فیض علی را ارسال نمودیم باینکه بمقتضا
غرای نهاد و استجابوا عمل فرموده همواره از طریق طریق ارسال رسل و رسائل امتحان تحف سلوک باشد

که در این روز و بوقی آید چون جهت مظهران الهی سرفراز گردی و خدای سبحان مستحق نام و
تسبیح برافرازد نام بپایان هر که خواست حق جویت امید که مطلب مقصد ایشان نیز آن باشد که در یکی که حق
شناسی حق طلبی بیشتر باشد آن گیری نیز استر ضایعی ظاهر لازم نیست و مقام کمال مجتبی بوده از حسن صلاح او
و نگذرد و الحال که نسبت یکجائی و اتفاق بر عالمیان ظاهر و آشکارا شده است باره او و ملک عالم
ایران و خراسان و سیم صلاحت و شایسته خواهد بود و از کتب بطون بجام مله و خواهر آمد و معتزتی که در باب قضیه
فرزند شاهنخ مرزا فرقه کلک محبت نگار شده بود و تخریج طرافضات گزین قنادان حق که شار الیه طوطا
خروسایه ها و خود پسندید از یکدیگر فطری و بر مصیبتی نشا چندین امور نالایق گردیده بود که هر یک را
از اسباب انفرادی است یعنی آن بود که کاره باین حد رسیده و لا به سطره غواهی بعضی کوه بنیان از لوازم طما
و مراسم عبودیت بپای تامل نمود و ثانیاً آن عظمت و سگانه که قطع نظر از مواد موت و قربت که در آن
و آن سخت پناه واقع است از روی جلالت و رقت و بخت نیست اندیشنی ادبانه پیش از مثالانجا
بزرگوار خود که چندین حقوق دینی و دنیوی بر ذمه و دوش ایشان سلوک نمود هر بهی که نسبت با و واقع
شده است قسم القای بانی و الهام یزدانی بود و الحال چون از خواب غفلت بیدار و ازستی غرور بشمار شده
الهی و انصاف هم عجز و تقصای طاعت نمود غیر از آنکه تقصای تلطفات عزائم از چشم ام می گردید و محظوظ
فراموشی از مراسم موت و قربت آن عظمت شکوه نیز آنست که از زلات قدیم غاض نمایند بجهت تشبیه
محبت و استحکام قواعد موت افادت و حکمت پناه زبده مفران هواخواه و عده محران کارگاه حکم تمام آنکه
مخلص است گفتار و میرد درست کرد و است ابتدای از امت لازم بقرب بود و دوی و با هیچ چیز
نکرده بودیم بر هم سالست تا دم چون ملازمت او را آن نسبت متحقق است که در عیالات ابراهیم و دیگر
به وقت عرض میرساند که مجلس شریف ایشان همین احوال بود که عیال و عیالین کماله بیو سطره خواهد بود
و بهجت پیش و آنچه مخفزان پناه مضائق نگاه اسکندر خان ایا الله بر بانه سیادت مآب نقابت
انصاف میرصد جهان را که از اعظم سادات کبار و اجملة اقیای این بیارست مقرر کرده بودیم بواسطه
بعضی امور و ترخیصی اقتاده بود و درینو لافراقت حکمت پناه مشار الیه را فرستادیم و اینو دخی از
تحف و هدایا تجلیل عده انخاص محمد علی قلی خان حبیب فیض علی را ارسال نمودیم باینکه بمقتضا
غرای نهاد و استجابوا عمل فرموده همواره از طریق طریق ارسال رسل و رسائل امتحان تحف سلوک باشد

این روز و بوقی آید چون جهت مظهران الهی سرفراز گردی و خدای سبحان مستحق نام و
تسبیح برافرازد نام بپایان هر که خواست حق جویت امید که مطلب مقصد ایشان نیز آن باشد که در یکی که حق
شناسی حق طلبی بیشتر باشد آن گیری نیز استر ضایعی ظاهر لازم نیست و مقام کمال مجتبی بوده از حسن صلاح او
و نگذرد و الحال که نسبت یکجائی و اتفاق بر عالمیان ظاهر و آشکارا شده است باره او و ملک عالم
ایران و خراسان و سیم صلاحت و شایسته خواهد بود و از کتب بطون بجام مله و خواهر آمد و معتزتی که در باب قضیه
فرزند شاهنخ مرزا فرقه کلک محبت نگار شده بود و تخریج طرافضات گزین قنادان حق که شار الیه طوطا
خروسایه ها و خود پسندید از یکدیگر فطری و بر مصیبتی نشا چندین امور نالایق گردیده بود که هر یک را
از اسباب انفرادی است یعنی آن بود که کاره باین حد رسیده و لا به سطره غواهی بعضی کوه بنیان از لوازم طما
و مراسم عبودیت بپای تامل نمود و ثانیاً آن عظمت و سگانه که قطع نظر از مواد موت و قربت که در آن
و آن سخت پناه واقع است از روی جلالت و رقت و بخت نیست اندیشنی ادبانه پیش از مثالانجا
بزرگوار خود که چندین حقوق دینی و دنیوی بر ذمه و دوش ایشان سلوک نمود هر بهی که نسبت با و واقع
شده است قسم القای بانی و الهام یزدانی بود و الحال چون از خواب غفلت بیدار و ازستی غرور بشمار شده
الهی و انصاف هم عجز و تقصای طاعت نمود غیر از آنکه تقصای تلطفات عزائم از چشم ام می گردید و محظوظ
فراموشی از مراسم موت و قربت آن عظمت شکوه نیز آنست که از زلات قدیم غاض نمایند بجهت تشبیه
محبت و استحکام قواعد موت افادت و حکمت پناه زبده مفران هواخواه و عده محران کارگاه حکم تمام آنکه
مخلص است گفتار و میرد درست کرد و است ابتدای از امت لازم بقرب بود و دوی و با هیچ چیز
نکرده بودیم بر هم سالست تا دم چون ملازمت او را آن نسبت متحقق است که در عیالات ابراهیم و دیگر
به وقت عرض میرساند که مجلس شریف ایشان همین احوال بود که عیال و عیالین کماله بیو سطره خواهد بود
و بهجت پیش و آنچه مخفزان پناه مضائق نگاه اسکندر خان ایا الله بر بانه سیادت مآب نقابت
انصاف میرصد جهان را که از اعظم سادات کبار و اجملة اقیای این بیارست مقرر کرده بودیم بواسطه
بعضی امور و ترخیصی اقتاده بود و درینو لافراقت حکمت پناه مشار الیه را فرستادیم و اینو دخی از
تحف و هدایا تجلیل عده انخاص محمد علی قلی خان حبیب فیض علی را ارسال نمودیم باینکه بمقتضا
غرای نهاد و استجابوا عمل فرموده همواره از طریق طریق ارسال رسل و رسائل امتحان تحف سلوک باشد

و از فرغانه طلب داشتن و فرستادن کبوتران پری پرواز فامدن جمیع شعبه طار فی بال شوق در
انتظار و استیلا از آمدن شام شام کجاست و داد و نمود اگر چه توجیه باطن این شستی برید با که در نظر اولی از
لهو و لعب میباشد و لیکن در نظر ثانوی چرخ و بازی آن بیکار نیست شوقی و مناسبت فی آرایان جسته
و موجب چه میباشد و گویند حضرت حبیبی بر سر ترخانرا گاه است که اشتغال صورتی بخیا باشد
این امور بیکال توجیه بد اجتناب نیست بجز و بال بر طاری که تقاضای خاطر حق اندیش امید که عمو
ار سال شرف مصافقت محبت جلالت سائل مودت تحریک سلسل خلاص تا آیتین مانی اختصاصی
شخص نامه به روح و اختصاص تمام کرده شد و السلام الا اگر تم قیام اندک خان و ربک
سپهر ارمک است این جواب است تمام کلمه شسته به تان کتیدی و یکاگی و سطلای کار نامه کار
و در بنی و فرزانگی که است به شغلینک بستان سرای ششانی و نکاشته نقش بنویدان بکار خانه دال فروری
و لکستانی آن الاده و دمان شسته خاندان که هر افزای فرورنگ پرده کشای چهره دانش مفرنگ صد
نشین ایوان شهر یاری چاک نام بیکاه سپهری سیلار بر دگاه و لاوری طبری شمسوار میدان
جولانگاه شیر و شیرینی خدیو کامکار کشود و گسری نو آیین مدار جهان ازش پروری و نونه چاک
خانی و فرزانده چه گمانی بود و خوشترین هنگامیکه که من زوری آوازه جهان فروری گنبد نیلگون بلند
ساخته و نیز عظم عظیم بخش عالم اینی آفتاب جهانتاب سلطان جاپا بنش ایام و قهرمان هفت قلیم است
احرام است سایه خفگی و فرخی بر تارک جزو کل انداخته بود و با و بهار روح نباتی در کال نو سانی
آن گل میوه و آب آرد پای رسیدگان لشکر بهار اگر دواست شسته و او پیرانه خوشدلی و فرخی و رطلان
و شادمانی شده و دوستی از سر نو بندی گرفت آیین کتیدی تازه از جندی یافت سخنان دلاور از و خوش
و یکاگی و یکا نیشی که بخت غریبه نگارش یافته بود و یکک که هرین سلک گزارش پذیرفته بود و خوش
بسیار شمس افیاد و بهجت و فرحت که دید بر دل آفتند و دیده آسان چون که بختی راز خداوندی پذیرفته
موشندی است شیشه سحر ابرو و که این نایزند در گاه بی نیاز درین سال که از سر و می سانی بر تخت مرافق
همیشه پیش میروند و شمشیر پیش آن شمشیر که اینهمه ها گیر می فرمایند و اوضاع گزاری کشور کشانی برای بجا آورین
دارستانی و سر کرد کار و بار با سالی آنکه در و آون گنجهای و سیم آستان تخت و سیم و پاگل آمدن و شمشیر
آبادی و ضرر و در گریبان آن روز که استوار چاه چهره آید و خوش و خوش بکار خیرگی و یکاوی خیری گیر و دل نبود

میدان فامدن شوق
ازان فامدن شوق
سپهر ارمک
استیلا از آمدن شام
کبوتران پری پرواز
فامدن جمیع شعبه
طار فی بال شوق
انتظار و استیلا
از آمدن شام
شام کجاست
داد و نمود
اگر چه توجیه
باطن این شستی
برید با که
در نظر اولی
از لهو و لعب
میدانست
لیکن در نظر
ثانوی چرخ و بازی
آن بیکار نیست
شوقی و مناسبت
فی آرایان
جسته و موجب
چه میباشد
گویند حضرت
حبیبی بر سر
ترخانرا گاه
است که اشتغال
صورتی بخیا
باشد این امور
بیکال توجیه
بد اجتناب
نیست بجز و بال
بر طاری که
تقاضای خاطر
حق اندیش
امید که عمو
ار سال شرف
مصافقت
محبت جلالت
سائل مودت
تحریک سلسل
خلاص تا آیتین
مانی اختصاصی
شخص نامه
به روح و
اختصاص
تمام کرده
شد و السلام
الا اگر تم
قیام اندک
خان و ربک
سپهر ارمک
است این
جواب است
تمام کلمه
شسته به
تان کتیدی
و یکاگی و
سطلای
کار نامه
کار و در بنی
و فرزانگی
که است به
شغلینک
بستان
سرای ششانی
و نکاشته
نقش بنویدان
بکار خانه
دال فروری
و لکستانی
آن الاده
و دمان
شسته
خاندان که
هر افزای
فرورنگ
پرده
کشای
چهره
دانش
مفرنگ
صد
نشین
ایوان
شهر یاری
چاک نام
بیکاه
سپهری
سیلار
بر دگاه
و لاوری
طبری
شمسوار
میدان
جولانگاه
شیر و
شیرینی
خدیو
کامکار
کشود
و گسری
نو آیین
مدار
جهان
ازش
پروری
و نونه
چاک
خانی
و فرزانده
چه گمانی
بود و
خوشترین
هنگامیکه
که من
زوری
آوازه
جهان
فروری
گنبد
نیلگون
بلند
ساخته
و نیز
عظم
عظیم
بخش
عالم
اینی
آفتاب
جهانتاب
سلطان
جاپا
بنش
ایام
و قهرمان
هفت
قلیم
است
احرام
است
سایه
خفگی
و فرخی
بر تارک
جزو
کل
انداخته
بود
و با
و بهار
روح
نباتی
در کال
نو سانی
آن گل
میوه
و آب
آرد پای
رسیدگان
لشکر
بهار
اگر
دواست
شسته
و او
پیرانه
خوشدلی
و فرخی
و رطلان
و شادمانی
شده
و دوستی
از سر
نو بندی
گرفت
آیین
کتیدی
تازه
از جندی
یافت
سخنان
دلاور
از و
خوش
و یکاگی
و یکا
نیشی
که
بخت
غریبه
نگارش
یافته
بود
و یکک
که
هرین
سلک
گارش
پذیرفته
بود
و خوش
بسیار
شمس
افیاد
و بهجت
و فرحت
که
دید
بر دل
آفتند
و دیده
آسان
چون
که
بختی
راز
خداوندی
پذیرفته
موشندی
است
شیشه
سحر
ابرو
و که
این
نایزند
در گاه
بی
نیاز
درین
سال
که
از سر
و می
سانی
بر تخت
مرافق
همیشه
پیش
میروند
و شمشیر
پیش
آن
شمشیر
که
اینهمه
ها
گیر
می
فرمایند
و اوضاع
گزاری
کشور
کشانی
برای
بجا
آورین
دارستانی
و سر کرد
کار و
بار با
سالی
آنکه
در و
آون
گنجهای
و سیم
آستان
تخت
و سیم
و پاگل
آمدن
و شمشیر
آبادی
و ضرر
و در گریبان
آن روز
که استوار
چاه
چهره
آید
و خوش
و خوش
بکار
خیرگی
و یکاوی
خیری
گیر و
دل نبود

بسیار میسر سازد خودیورش نموده آزاره را ازین بنار و خاشاک پاک سازیم لیکن چون شنیده می شود که او را
قرنلباش زجاده عصیت و اخلاص برین آمده بوالی خود بی ادبیا کرده اند بخاطر حق جوی میسر
که یکی از فرزندان کامگار ابدان جانب تعین فرمایم قطع نظر از آنکه از شاه راه سنت جماعت بخارج
رعایت خاندان نبوت بزدت لازم است علی الخصوص که حقوق اسلاف سابقه در میان باشد تا خاطر
ازین بگذر جمع نشود و نصحت بجای دیگر نگویم و الحال که سلطان دوم عهد موافق جد و پدر بزرگوار خود را کاش
لم کن نکاشته نظر بر نصیحت الی عراق اندخته بر فعات نواح فرستاده اند و بموجب که والی عراق سلطان
علی قلی محمدان و علی اجمعت طلب کمک بجانب ستاده اند بخاطر چنان میسر که عثمانیت بصوب عراق
خراسان منقطع ننهد اما علام امداد و اعانت بوجه تمام حسن بنایم و در دول چنان میگردد که چون این
گیگاگی و یکدیگری باین الودمان سالهاست که هست تجدید مراسم محبت و لوازم قرابت فرستادن مکتوب محبت
اسلوب مصحوب سیادت نقابت پناه سعادت نگاه میرفریش تسکام یافته است میخوانم که چون یکدیگر را
رسیده شود آن الودمان نیز از اسباب از راه دوستی آمده در آن سرزمین سپهر این پیدا کرد که می شود کام سازند
پادگرفت شود و لاویز پرده کشای چهره گیگالی گردانید که سخنان خدا دانی و رازهای پنهانی که در دل
حاکم فتنه یک گفته شود و آنچه از روی پنهانی و خدایستی دول آن الودمان پرتو انداخته باشد شنیده
خوشا فرخنده بجائی که چنین برگزیده خدا فرام آمده زبان از کبشاند و سخنان دلوار با هم بگویند و چون
پیش دید بر فراز کرد های خدا خوشتر برآوردن نام بلند و سر فرازی نمودن بر بند بادیگر نیست دل چنان
میخواهد امیر که ایشان نیز همچین میخواستند که در هر یکی که خدایستی خدا اندیشی بیشتر باشد آن یکی بر
و در بجزئی او ظاهر و در یکدیگی و یکدیگی او فرو گذاشت تمایذ و الحال که نسبت گیگالی و اتفاق بر میان
شده در باره امداد و کمک اهل عراق خراسان مضاف صلاح دید آن شمت نگاه بعمل خواهد دیگر آنچه
قصیده شایخ مرزا نوشته اند بسیار خوب نوشته اند سخن نیست که از اسباب که خرد سالیها و خود سپند بهای او
بود و با اینهمه کوتاه می نمیشد آن بهشت سزاوار چندین شایستگی شده بود که هر کدام از آنها
باین پایه میسر اند چه از آن پی پروا نیما که از زندگی ماکرده و چه از آن گستاخها که بآن الودمان نموده
هر چند از دوستی و خویشی که با او از چشم پوشیده شود و او را چه پائیه آن بود که بی او بانه پیش
و چه از بندانیشها که به پدر کلان بزرگوار خود نموده هر چه باور سید از خدا رسید و بی گمان

است از این بیان که در اسلاف الفهم بنیاد است
جاده امداد و اعانت بوجه تمام حسن بنایم
و در دول چنان میگردد که چون این
گیگاگی و یکدیگری باین الودمان سالهاست
که هست تجدید مراسم محبت و لوازم
قرابت فرستادن مکتوب محبت
اسلوب مصحوب سیادت نقابت پناه
سعادت نگاه میرفریش تسکام یافته
است میخوانم که چون یکدیگر را
رسیده شود آن الودمان نیز از اسباب
از راه دوستی آمده در آن سرزمین
سپهر این پیدا کرد که می شود کام
سازند پادگرفت شود و لاویز پرده
کشای چهره گیگالی گردانید که
سخنان خدا دانی و رازهای پنهانی
که در دل حاکم فتنه یک گفته شود
و آنچه از روی پنهانی و خدایستی
دول آن الودمان پرتو انداخته باشد
شنیده خوشا فرخنده بجائی که
چنین برگزیده خدا فرام آمده
زبان از کبشاند و سخنان دلوار
با هم بگویند و چون پیش دید
بر فراز کرد های خدا خوشتر
برآوردن نام بلند و سر فرازی
نمودن بر بند بادیگر نیست
دل چنان میخواهد امیر که
ایشان نیز همچین میخواستند
که در هر یکی که خدایستی
خدا اندیشی بیشتر باشد
آن یکی بر و در بجزئی
او ظاهر و در یکدیگی و
یکدیگی او فرو گذاشت
تمایذ و الحال که نسبت
گیگالی و اتفاق بر میان
شده در باره امداد و
کمک اهل عراق خراسان
مضاف صلاح دید آن
شمت نگاه بعمل خواهد
دیگر آنچه قصیده شایخ
مرزا نوشته اند بسیار
خوب نوشته اند سخن
نیست که از اسباب که
خرد سالیها و خود
سپند بهای او بود و
با اینهمه کوتاه می
نمیشد آن بهشت سزاوار
چندین شایستگی شده
بود که هر کدام از
آنها باین پایه میسر
اند چه از آن پی پروا
نیما که از زندگی
ما کرده و چه از آن
گستاخها که بآن
الودمان نموده هر
چند از دوستی و
خویشی که با او از
چشم پوشیده شود و
او را چه پائیه آن
بود که بی او بانه
پیش و چه از
بندانیشها که
به پدر کلان
بزرگوار خود
نموده هر چه
باور سید از
خدا رسید و بی
گمان

این حد خود

[illegible]

ازین اراده مقصد گشت و این آثار ستم مزبور و سعادت نمود و صوبه ملتان که بخندین مرتبه یاد
 از قندهار بود و با اختصاص یافت و مظفر حسین زاده سمول عواطفش را بطریق شریفه والدیه پسر سلطان خود را
 اینجا فرستاده و غریب آمدن از بعد از آمدن و عساکر فرزند در قندهار بوده هر گونه امداد و مساعدت
 باسانی خواهد نمود و چون آئین سلطنت که پیشین در اتفاق مقدم بر اختلاف و صلح اصل از حربه
 علی الخصوص بنیت حق طریقت ماکر از میادی انکشاف صیغ شعور تا این زمان از اختلاف مذاکره میگردید
 مشارب مغفوز گذشته و طبقات انام را عباد الله دانسته در انتظام احوال عموم خلایق کوشش
 نموده ایم و بر کسان بنیت علیا که مقتضای ظلیت عظمی است مرقعه بعد از خری مشاهده و ملحوظ گشته و
 که حالک کجایان عساکر غر و حلال گشت مکر عازم جازم شده بود که انتهای الیه عالییه بجان با و
 که ملک موقوفی است اتفاق افتاد تا هم آن بلاد در تصرف اولیای حق و دولت قاهره در آید و هم معاونت خاندان
 نبوت بطریق خواهی شد طهوریاد و یزید و قتل و قتل است نهاده و شکست ایالت شنگاه عبد الله خان
 مالی توان سکا بات محبت طراز که مذکور است سابق و بعد محبت صاحب باشد بر ساطع ایلچیان کاروان
 فرستاده محک سلسله صلح و صلح و صلح سبانی و داد و فاق شد چون جنگ نماند کسی که در صلح زند
 نامشور که بر شریعت او و قضا و عظم عقل بجانیا پسندیده و با سنجید است خاطر از این ریشه باز آورده شد
 و غریب آنکه هنوز از وارد و مقصوب اخبار تدارک احلال ایران ایرانیان که موجب طمیان تمام مردم شود
 و قرار داد و خاطر دولت اساس آن صفیوت زاده انکشاف صیغ بنیاد اموال که خاطر هرگز نماند
 هر گونه مطلب مقصد خود دانسته و طریق و این مراسلات اسلوك مشتمل بر احوال نویسیه ایلام
 نمایند و امر که ایران زمین از دانیان کار دیده و معاقت بین بسیار کم شده است آن نقاره صلا
 که ام را در نظام ملک و التیام احوال جمهور نام جدید بلین باید نمود و در هر کاری مراتب خرم و مال اندیش
 بکار باید بود و بنویسالات ارباب بغض و اکاذیب سخن آریان مقصد خاطر خود را مشوش نباید ساخت و بر بار
 و اعراض نظر از زلات اقدام ملازمان موروثی و بنده گان جدیدی شایسته که مینه خود نموده و با
 اخلاص پیشکش کرده و صاحب نفاق را بنور مهربانی رنگ زدای ظلمت باید شد و در قتل
 آتومی و هم بنیان بانی احتیاط تمام تقدیم رسانید که بسیار دوستان جانی بحلیه ساز
 دشمنان خود کام از با طرب و در شده نوشتا به جمل نوشته شده اند و با

اینکه از این اراده مقصد گشت و این آثار ستم مزبور و سعادت نمود و صوبه ملتان که بخندین مرتبه یاد از قندهار بود و با اختصاص یافت و مظفر حسین زاده سمول عواطفش را بطریق شریفه والدیه پسر سلطان خود را اینجا فرستاده و غریب آمدن از بعد از آمدن و عساکر فرزند در قندهار بوده هر گونه امداد و مساعدت باسانی خواهد نمود و چون آئین سلطنت که پیشین در اتفاق مقدم بر اختلاف و صلح اصل از حربه علی الخصوص بنیت حق طریقت ماکر از میادی انکشاف صیغ شعور تا این زمان از اختلاف مذاکره میگردید مشارب مغفوز گذشته و طبقات انام را عباد الله دانسته در انتظام احوال عموم خلایق کوشش نموده ایم و بر کسان بنیت علیا که مقتضای ظلیت عظمی است مرقعه بعد از خری مشاهده و ملحوظ گشته و که حالک کجایان عساکر غر و حلال گشت مکر عازم جازم شده بود که انتهای الیه عالییه بجان با و که ملک موقوفی است اتفاق افتاد تا هم آن بلاد در تصرف اولیای حق و دولت قاهره در آید و هم معاونت خاندان نبوت بطریق خواهی شد طهوریاد و یزید و قتل و قتل است نهاده و شکست ایالت شنگاه عبد الله خان مالی توان سکا بات محبت طراز که مذکور است سابق و بعد محبت صاحب باشد بر ساطع ایلچیان کاروان فرستاده محک سلسله صلح و صلح و صلح سبانی و داد و فاق شد چون جنگ نماند کسی که در صلح زند نامشور که بر شریعت او و قضا و عظم عقل بجانیا پسندیده و با سنجید است خاطر از این ریشه باز آورده شد و غریب آنکه هنوز از وارد و مقصوب اخبار تدارک احلال ایران ایرانیان که موجب طمیان تمام مردم شود و قرار داد و خاطر دولت اساس آن صفیوت زاده انکشاف صیغ بنیاد اموال که خاطر هرگز نماند هر گونه مطلب مقصد خود دانسته و طریق و این مراسلات اسلوك مشتمل بر احوال نویسیه ایلام نمایند و امر که ایران زمین از دانیان کار دیده و معاقت بین بسیار کم شده است آن نقاره صلا که ام را در نظام ملک و التیام احوال جمهور نام جدید بلین باید نمود و در هر کاری مراتب خرم و مال اندیش بکار باید بود و بنویسالات ارباب بغض و اکاذیب سخن آریان مقصد خاطر خود را مشوش نباید ساخت و بر بار و اعراض نظر از زلات اقدام ملازمان موروثی و بنده گان جدیدی شایسته که مینه خود نموده و با اخلاص پیشکش کرده و صاحب نفاق را بنور مهربانی رنگ زدای ظلمت باید شد و در قتل آتومی و هم بنیان بانی احتیاط تمام تقدیم رسانید که بسیار دوستان جانی بحلیه ساز دشمنان خود کام از با طرب و در شده نوشتا به جمل نوشته شده اند و با

زلات اقدام ملازمان موروثی و بنده گان جدیدی شایسته که مینه خود نموده و با اخلاص پیشکش کرده و صاحب نفاق را بنور مهربانی رنگ زدای ظلمت باید شد و در قتل آتومی و هم بنیان بانی احتیاط تمام تقدیم رسانید که بسیار دوستان جانی بحلیه ساز دشمنان خود کام از با طرب و در شده نوشتا به جمل نوشته شده اند و با

لن خالص

دشمنان دست خاکس عصیت پوشیده در تحریک ساس و لت کوشیده اند و در اقمه شمار
این مردم توجه موخو مبدول باید داشت دولت مستعار ایشان را به جنایت خدا معاصی و معاون
باید گردانید و طبقات خلایق را که بدایع و دواعی خزان از یزدی اند بطریق شقاق منظور داشته در تها
قلب کوشش باید فرمود و حرمت عامه الهی شامل حال جمیع مل و خل نیست مبعی به چه تها
خود را بگلش همیشه به اصلاح کل آورده همواره نصب العین مطالبه کتب دولت افزای خود باید
داشت که ایزد توانا بر خلایق مختلف التشارب تملون الاحوال در فیض کشوده پرورش مینماید
پس بر ذمت همت والای سلاطین که طلال بوبیت اند لازم است که این طرز را از دست نهند
که دوا در جهان آفرین این گروه عانی را برای انتظام نشا بطاهری و سیاهی جهو عالم آورده است که
نخجا بیانی عرض ناموش طبقات آنان نمایند آدمی زاده در کار دنیا که گدازان و ناپایدار است بدو
و نه خطا نگریند در کار دین منیب که باقی و مستدام است چگونه تها ل نماید پس حال هر طایفه از
ووشق برین نیت حق بجانب است در آن صورت خود در شندان انصاف بند را بخرجه ت کیز
تواند بود و اگر در اختیار روش خاص سهوی و خطائی رفته است به تها پهای نادانی است محل ترجم
شفقت است بجای شورش و شورش در فراخی حوصله در اتهام باید زد که بیامری آن منسبت صورت
معنی و منسبت عمر و دولت پرده کشاست از تها این شیشه کرد و دولت سافراست که در نگام کم فرسته
در تها عصبی و توان با شتابه دشمنان با تها نشوند و دشمنان دوست تها را در وای مکر و فریب نماند
در پاس قول خود بر سندی بایشست که ستون بنیان فرمانروائی است تحمل و بردباری را مصاب
وامی خود گردانید که اساس دولت پایداری در ضمن این منطوسیت و بر صمیمه و لپیذیر مخفی نماند که از او چنان
بود که یکی از مختصان حکیم عزت را معصوب یا کار سلطان شاطره فرستاده شود و تا او ضلع ایران
از قرار واقع آمده بعضی مقدس سازد و برین اشارت ولایت کشیم جمعی از شورنجان یعنی وطنیان
در زیدید و یا چوید یا محمد و دی چند از تها تها کاب سعادت انتقام در کارگاه بودیم که این خبر سید
باشاره طعم اقبال خود بطریق ملایم بآبان ناحیت وان شیدم و هنوز رایت منصوبه کشیم در نیامده بود
که بهادران نصرت پیش که بحسب ضرورت همراه این فرقه باغینه گردیده بودند تا بایسته سران مبارک
منا و را بر گاه والا آوردند چون این ممالک بمیان برکات قدوم عالی مبدطامن مان شست

این مردم توجه موخو مبدول باید داشت دولت مستعار ایشان را به جنایت خدا معاصی و معاون باید گردانید و طبقات خلایق را که بدایع و دواعی خزان از یزدی اند بطریق شقاق منظور داشته در تها قلب کوشش باید فرمود و حرمت عامه الهی شامل حال جمیع مل و خل نیست مبعی به چه تها خود را بگلش همیشه به اصلاح کل آورده همواره نصب العین مطالبه کتب دولت افزای خود باید داشت که ایزد توانا بر خلایق مختلف التشارب تملون الاحوال در فیض کشوده پرورش مینماید پس بر ذمت همت والای سلاطین که طلال بوبیت اند لازم است که این طرز را از دست نهند که دوا در جهان آفرین این گروه عانی را برای انتظام نشا بطاهری و سیاهی جهو عالم آورده است که نخجا بیانی عرض ناموش طبقات آنان نمایند آدمی زاده در کار دنیا که گدازان و ناپایدار است بدو و نه خطا نگریند در کار دین منیب که باقی و مستدام است چگونه تها ل نماید پس حال هر طایفه از ووشق برین نیت حق بجانب است در آن صورت خود در شندان انصاف بند را بخرجه ت کیز تواند بود و اگر در اختیار روش خاص سهوی و خطائی رفته است به تها پهای نادانی است محل ترجم شفقت است بجای شورش و شورش در فراخی حوصله در اتهام باید زد که بیامری آن منسبت صورت معنی و منسبت عمر و دولت پرده کشاست از تها این شیشه کرد و دولت سافراست که در نگام کم فرسته در تها عصبی و توان با شتابه دشمنان با تها نشوند و دشمنان دوست تها را در وای مکر و فریب نماند در پاس قول خود بر سندی بایشست که ستون بنیان فرمانروائی است تحمل و بردباری را مصاب وامی خود گردانید که اساس دولت پایداری در ضمن این منطوسیت و بر صمیمه و لپیذیر مخفی نماند که از او چنان بود که یکی از مختصان حکیم عزت را معصوب یا کار سلطان شاطره فرستاده شود و تا او ضلع ایران از قرار واقع آمده بعضی مقدس سازد و برین اشارت ولایت کشیم جمعی از شورنجان یعنی وطنیان در زیدید و یا چوید یا محمد و دی چند از تها تها کاب سعادت انتقام در کارگاه بودیم که این خبر سید باشاره طعم اقبال خود بطریق ملایم بآبان ناحیت وان شیدم و هنوز رایت منصوبه کشیم در نیامده بود که بهادران نصرت پیش که بحسب ضرورت همراه این فرقه باغینه گردیده بودند تا بایسته سران مبارک منا و را بر گاه والا آوردند چون این ممالک بمیان برکات قدوم عالی مبدطامن مان شست

این مردم توجه موخو مبدول باید داشت دولت مستعار ایشان را به جنایت خدا معاصی و معاون باید گردانید و طبقات خلایق را که بدایع و دواعی خزان از یزدی اند بطریق شقاق منظور داشته در تها قلب کوشش باید فرمود و حرمت عامه الهی شامل حال جمیع مل و خل نیست مبعی به چه تها خود را بگلش همیشه به اصلاح کل آورده همواره نصب العین مطالبه کتب دولت افزای خود باید داشت که ایزد توانا بر خلایق مختلف التشارب تملون الاحوال در فیض کشوده پرورش مینماید پس بر ذمت همت والای سلاطین که طلال بوبیت اند لازم است که این طرز را از دست نهند که دوا در جهان آفرین این گروه عانی را برای انتظام نشا بطاهری و سیاهی جهو عالم آورده است که نخجا بیانی عرض ناموش طبقات آنان نمایند آدمی زاده در کار دنیا که گدازان و ناپایدار است بدو و نه خطا نگریند در کار دین منیب که باقی و مستدام است چگونه تها ل نماید پس حال هر طایفه از ووشق برین نیت حق بجانب است در آن صورت خود در شندان انصاف بند را بخرجه ت کیز تواند بود و اگر در اختیار روش خاص سهوی و خطائی رفته است به تها پهای نادانی است محل ترجم شفقت است بجای شورش و شورش در فراخی حوصله در اتهام باید زد که بیامری آن منسبت صورت معنی و منسبت عمر و دولت پرده کشاست از تها این شیشه کرد و دولت سافراست که در نگام کم فرسته در تها عصبی و توان با شتابه دشمنان با تها نشوند و دشمنان دوست تها را در وای مکر و فریب نماند در پاس قول خود بر سندی بایشست که ستون بنیان فرمانروائی است تحمل و بردباری را مصاب وامی خود گردانید که اساس دولت پایداری در ضمن این منطوسیت و بر صمیمه و لپیذیر مخفی نماند که از او چنان بود که یکی از مختصان حکیم عزت را معصوب یا کار سلطان شاطره فرستاده شود و تا او ضلع ایران از قرار واقع آمده بعضی مقدس سازد و برین اشارت ولایت کشیم جمعی از شورنجان یعنی وطنیان در زیدید و یا چوید یا محمد و دی چند از تها تها کاب سعادت انتقام در کارگاه بودیم که این خبر سید باشاره طعم اقبال خود بطریق ملایم بآبان ناحیت وان شیدم و هنوز رایت منصوبه کشیم در نیامده بود که بهادران نصرت پیش که بحسب ضرورت همراه این فرقه باغینه گردیده بودند تا بایسته سران مبارک منا و را بر گاه والا آوردند چون این ممالک بمیان برکات قدوم عالی مبدطامن مان شست

باز محاربت فرمودیم بدار الملک مهر نزل جلال شده درین هنگام حاکم سیستان شهید و فوجی شد
 که سر راه ایران است بالکدرت قرین به سخت گشتی در پیکار بود و راه عراق مسدود شد و فرستادن ایچی درین
 افتاد اکنون که خاطر اقدس از هر بهر مورخ یافت و سیستان شهید در ملک ملک محرومه آمد و مرزا
 جانی بیگ حاکم انجلیستان بوسی استیاد یافت چون نفوذش نداشت گذشت و در و فوجیت آینه
 لوح پیشانی او ظاهر بود آن ملک بجنگ عظیم گرفته باز با و محبت فرمودیم و راه عراق و خراسان دیگر
 این تر از سابق بدید آمد مشارالیه حضرت فرمودیم و سلاله الکرام مخلص معتمد خاص صلیا الملک فرستادیم و
 چندی از مقتضیات محبت اساس کلمات خیریتا تقیاس بنان و تقویض یافت که در حدیثی خلوت
 نماید و خیر حقیقتا حال ایران را از نظر واقع فنیده معروض دارد و برخی از سوغات این یار به تخیل خواجه
 ابوناصر فرستاده شد تقصیل علیحد به گذرانده و چون در اینجا را خانه خود داشته بر خلان ایام گذشته ملک
 شنید و ارسال رسل و رسائل را که ملاقات و حانی و محاسن معنویت همواره شامل یکجوتی و یکجائی شاز
 حق سبحانه و تعالی آن تقاده خاندان اصطفی و ارتقاء خلاصه دو دمان جتبا و اعتقاد از یکجاری
 مکانه آخر الزمان محفوظ و مصون داشته تا بدیات عین الغیب بدو مشایید دارد تا ما حضرت
شاهنشاهی بولی ولایت کاشغر این دو جهان آرای رستاش آفرین که زنگنه
 عالم را به فرغ آگاهی مردم بپزیرای نور گردانیده و این شگرت انجمن ابواب الهی فرمانروایان الا شکوه
 استودی که امت فرمود این گاه دلائل بیدار بخت آن توان بود که شناسای همین شش پای خدا شد
 نیایش به نگاه داد و بر بپایانید و بگریگی اندیشه و بگریگی کردار پس گزرای اسان شد و سراید کار
 شایسته که چراغ قدر داد و فروخته باندا نهان دوستی و خیر گالی سجا آوردند باران چشمه شت از آن تقا
 و دومان غر و علا و مضاده خاندان محمد و احملا است که نظر بر فور عنایت ایزدی که در باره این
 عتبه کبرایت سلاطین و زکار و اورنگ نشینان جهان داری سلب جهان مصداق یکجوتی و یکجائی شده
 بار سال رسل و رسائل محبت پرای خاطر مقدس میگردد آن گوهر اخیل سعادت با وجود چندین ابطیه
 از هر طریق مرسلت کشاده بهره آرای خوب کرداری شونر خصصه صا که گلستان همیشه بهار کشید و در هر
 ادلیای دولت قاهره در آمده و قرب سافت دست او باشد راه صفو مکه محبت یکجائی کشوده از تقا
 هندوستان که جمع هفت اقلیم است بر چه خواش باشد بی خجانه استد عا نماید و مارا استظنا ترنگ دانه

باز محاربت فرمودیم بدار الملک مهر نزل جلال شده درین هنگام حاکم سیستان شهید و فوجی شد
 که سر راه ایران است بالکدرت قرین به سخت گشتی در پیکار بود و راه عراق مسدود شد و فرستادن ایچی درین
 افتاد اکنون که خاطر اقدس از هر بهر مورخ یافت و سیستان شهید در ملک ملک محرومه آمد و مرزا
 جانی بیگ حاکم انجلیستان بوسی استیاد یافت چون نفوذش نداشت گذشت و در و فوجیت آینه
 لوح پیشانی او ظاهر بود آن ملک بجنگ عظیم گرفته باز با و محبت فرمودیم و راه عراق و خراسان دیگر
 این تر از سابق بدید آمد مشارالیه حضرت فرمودیم و سلاله الکرام مخلص معتمد خاص صلیا الملک فرستادیم و
 چندی از مقتضیات محبت اساس کلمات خیریتا تقیاس بنان و تقویض یافت که در حدیثی خلوت
 نماید و خیر حقیقتا حال ایران را از نظر واقع فنیده معروض دارد و برخی از سوغات این یار به تخیل خواجه
 ابوناصر فرستاده شد تقصیل علیحد به گذرانده و چون در اینجا را خانه خود داشته بر خلان ایام گذشته ملک
 شنید و ارسال رسل و رسائل را که ملاقات و حانی و محاسن معنویت همواره شامل یکجوتی و یکجائی شاز
 حق سبحانه و تعالی آن تقاده خاندان اصطفی و ارتقاء خلاصه دو دمان جتبا و اعتقاد از یکجاری
 مکانه آخر الزمان محفوظ و مصون داشته تا بدیات عین الغیب بدو مشایید دارد تا ما حضرت
شاهنشاهی بولی ولایت کاشغر این دو جهان آرای رستاش آفرین که زنگنه
 عالم را به فرغ آگاهی مردم بپزیرای نور گردانیده و این شگرت انجمن ابواب الهی فرمانروایان الا شکوه
 استودی که امت فرمود این گاه دلائل بیدار بخت آن توان بود که شناسای همین شش پای خدا شد
 نیایش به نگاه داد و بر بپایانید و بگریگی اندیشه و بگریگی کردار پس گزرای اسان شد و سراید کار
 شایسته که چراغ قدر داد و فروخته باندا نهان دوستی و خیر گالی سجا آوردند باران چشمه شت از آن تقا
 و دومان غر و علا و مضاده خاندان محمد و احملا است که نظر بر فور عنایت ایزدی که در باره این
 عتبه کبرایت سلاطین و زکار و اورنگ نشینان جهان داری سلب جهان مصداق یکجوتی و یکجائی شده
 بار سال رسل و رسائل محبت پرای خاطر مقدس میگردد آن گوهر اخیل سعادت با وجود چندین ابطیه
 از هر طریق مرسلت کشاده بهره آرای خوب کرداری شونر خصصه صا که گلستان همیشه بهار کشید و در هر
 ادلیای دولت قاهره در آمده و قرب سافت دست او باشد راه صفو مکه محبت یکجائی کشوده از تقا
 هندوستان که جمع هفت اقلیم است بر چه خواش باشد بی خجانه استد عا نماید و مارا استظنا ترنگ دانه

باز محاربت فرمودیم بدار الملک مهر نزل جلال شده درین هنگام حاکم سیستان شهید و فوجی شد
 که سر راه ایران است بالکدرت قرین به سخت گشتی در پیکار بود و راه عراق مسدود شد و فرستادن ایچی درین
 افتاد اکنون که خاطر اقدس از هر بهر مورخ یافت و سیستان شهید در ملک ملک محرومه آمد و مرزا
 جانی بیگ حاکم انجلیستان بوسی استیاد یافت چون نفوذش نداشت گذشت و در و فوجیت آینه
 لوح پیشانی او ظاهر بود آن ملک بجنگ عظیم گرفته باز با و محبت فرمودیم و راه عراق و خراسان دیگر
 این تر از سابق بدید آمد مشارالیه حضرت فرمودیم و سلاله الکرام مخلص معتمد خاص صلیا الملک فرستادیم و
 چندی از مقتضیات محبت اساس کلمات خیریتا تقیاس بنان و تقویض یافت که در حدیثی خلوت
 نماید و خیر حقیقتا حال ایران را از نظر واقع فنیده معروض دارد و برخی از سوغات این یار به تخیل خواجه
 ابوناصر فرستاده شد تقصیل علیحد به گذرانده و چون در اینجا را خانه خود داشته بر خلان ایام گذشته ملک
 شنید و ارسال رسل و رسائل را که ملاقات و حانی و محاسن معنویت همواره شامل یکجوتی و یکجائی شاز
 حق سبحانه و تعالی آن تقاده خاندان اصطفی و ارتقاء خلاصه دو دمان جتبا و اعتقاد از یکجاری
 مکانه آخر الزمان محفوظ و مصون داشته تا بدیات عین الغیب بدو مشایید دارد تا ما حضرت
شاهنشاهی بولی ولایت کاشغر این دو جهان آرای رستاش آفرین که زنگنه
 عالم را به فرغ آگاهی مردم بپزیرای نور گردانیده و این شگرت انجمن ابواب الهی فرمانروایان الا شکوه
 استودی که امت فرمود این گاه دلائل بیدار بخت آن توان بود که شناسای همین شش پای خدا شد
 نیایش به نگاه داد و بر بپایانید و بگریگی اندیشه و بگریگی کردار پس گزرای اسان شد و سراید کار
 شایسته که چراغ قدر داد و فروخته باندا نهان دوستی و خیر گالی سجا آوردند باران چشمه شت از آن تقا
 و دومان غر و علا و مضاده خاندان محمد و احملا است که نظر بر فور عنایت ایزدی که در باره این
 عتبه کبرایت سلاطین و زکار و اورنگ نشینان جهان داری سلب جهان مصداق یکجوتی و یکجائی شده
 بار سال رسل و رسائل محبت پرای خاطر مقدس میگردد آن گوهر اخیل سعادت با وجود چندین ابطیه
 از هر طریق مرسلت کشاده بهره آرای خوب کرداری شونر خصصه صا که گلستان همیشه بهار کشید و در هر
 ادلیای دولت قاهره در آمده و قرب سافت دست او باشد راه صفو مکه محبت یکجائی کشوده از تقا
 هندوستان که جمع هفت اقلیم است بر چه خواش باشد بی خجانه استد عا نماید و مارا استظنا ترنگ دانه

باز محاربت فرمودیم بدار الملک مهر نزل جلال شده درین هنگام حاکم سیستان شهید و فوجی شد
 که سر راه ایران است بالکدرت قرین به سخت گشتی در پیکار بود و راه عراق مسدود شد و فرستادن ایچی درین
 افتاد اکنون که خاطر اقدس از هر بهر مورخ یافت و سیستان شهید در ملک ملک محرومه آمد و مرزا
 جانی بیگ حاکم انجلیستان بوسی استیاد یافت چون نفوذش نداشت گذشت و در و فوجیت آینه
 لوح پیشانی او ظاهر بود آن ملک بجنگ عظیم گرفته باز با و محبت فرمودیم و راه عراق و خراسان دیگر
 این تر از سابق بدید آمد مشارالیه حضرت فرمودیم و سلاله الکرام مخلص معتمد خاص صلیا الملک فرستادیم و
 چندی از مقتضیات محبت اساس کلمات خیریتا تقیاس بنان و تقویض یافت که در حدیثی خلوت
 نماید و خیر حقیقتا حال ایران را از نظر واقع فنیده معروض دارد و برخی از سوغات این یار به تخیل خواجه
 ابوناصر فرستاده شد تقصیل علیحد به گذرانده و چون در اینجا را خانه خود داشته بر خلان ایام گذشته ملک
 شنید و ارسال رسل و رسائل را که ملاقات و حانی و محاسن معنویت همواره شامل یکجوتی و یکجائی شاز
 حق سبحانه و تعالی آن تقاده خاندان اصطفی و ارتقاء خلاصه دو دمان جتبا و اعتقاد از یکجاری
 مکانه آخر الزمان محفوظ و مصون داشته تا بدیات عین الغیب بدو مشایید دارد تا ما حضرت
شاهنشاهی بولی ولایت کاشغر این دو جهان آرای رستاش آفرین که زنگنه
 عالم را به فرغ آگاهی مردم بپزیرای نور گردانیده و این شگرت انجمن ابواب الهی فرمانروایان الا شکوه
 استودی که امت فرمود این گاه دلائل بیدار بخت آن توان بود که شناسای همین شش پای خدا شد
 نیایش به نگاه داد و بر بپایانید و بگریگی اندیشه و بگریگی کردار پس گزرای اسان شد و سراید کار
 شایسته که چراغ قدر داد و فروخته باندا نهان دوستی و خیر گالی سجا آوردند باران چشمه شت از آن تقا
 و دومان غر و علا و مضاده خاندان محمد و احملا است که نظر بر فور عنایت ایزدی که در باره این
 عتبه کبرایت سلاطین و زکار و اورنگ نشینان جهان داری سلب جهان مصداق یکجوتی و یکجائی شده
 بار سال رسل و رسائل محبت پرای خاطر مقدس میگردد آن گوهر اخیل سعادت با وجود چندین ابطیه
 از هر طریق مرسلت کشاده بهره آرای خوب کرداری شونر خصصه صا که گلستان همیشه بهار کشید و در هر
 ادلیای دولت قاهره در آمده و قرب سافت دست او باشد راه صفو مکه محبت یکجائی کشوده از تقا
 هندوستان که جمع هفت اقلیم است بر چه خواش باشد بی خجانه استد عا نماید و مارا استظنا ترنگ دانه

[illegible]

قدم از جاده اطاعت برین نهاده طریق نبوی پیورده بودند و باعث تفرقه خاطر عبادان گشته بآنان
بجهت دفع دفع قیام با غیبه و خلایق عجزه و فقر از کماندند و متوجه صوبه ممالک پنجاب کابل شدند و دوم تا بنده
خدا و توفیقات واحد مطلق با عساکر بسیار و اقبال بشیارت کابل میر واقع شده و روزی چند کابل محاصره داشت
غرض جلال گشت احمد که تا پیش بتمینه مخالفان بسان طرق کرده شد و هر کس که جاکه بجهت باطن مسیح
سیرت خود خیال فتنه کرده بود بکشم عدم رفت و بجهت انقضای مرامم ذاتیه و مرامم حبلیه عفو و امان محکم میرزا
نموده کابل ابا و عنایت فرمودیم بشرطیکه در اخیار مرامم شریعت غراسامی جمعیه نماید و در ترفیع ملوک
عبادان نهایت جد و جهد بجا آورد و از انجام رجعت فرموده دارالخلافه العالیه مستقر ایات طفرایات
شد و بواسطه کعبه و شهادت این طایفه با غیبه در سال مذکور از ارباب خیالات مبرات حیران شد و
امید که من بعد تقضای اینی نشود و دیگر مصحوب شیخ عبدالبنی و مخدوم الملک حکیم الملک احمد اسکا
مسلحی که طومار مرقوم شده بود که شرفای عظام و قضات کرام و بعضی مصادر شریفه دیگر بی شرکت
احدی بالمر الکائن ساند باید که تقضیل این مبلغ بکفایتی که مشار الیه ساند باشد بهر شرفا و قضات
نویسانیده فرستند که بلاخطا آورده شود چون حکم شده بود که بعضی از اشیای غیر شبه و نفیسه که در نظر آید و مبلغ
و خاکسند بعضی مبلغ معهود را صرفشان کرده امتیاع خواهند نمود بآنان چنین مبلغ نشسته دیگر چنانکه مسامح
رسیده که بعضی اشراف را بر نسبت فضائل کمال است که شایسته معین الیه چنان شایسته شریزی بقتضای
عدوت و حسد تمی که در ده مقام ایذا و اهانت مشار الیه شده بودند و در آن اشراف مذکور نمود و در سال
که بنام نامی مامون ساخته و ستاده بود چنانی سخنان که موافق شریعت ظاهر نموده مندرج بود و مخفی و محجوب باشد که
آن محض قرار و بتان عین کذب طعنان بود نموده باشند من شرفهم مملو و قطعا از مشار الیه مری و در
که جماعت محقق و مقبول بوده باشند مبلغ شرف قدس سیده و از آن باز که معتبه بوسی شرف شده و غیر از
صلاح و تقوی از اتباع شریعت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم اهری دیگر معلوم خاطر اقد فرستاده باید که
آن شرفه عجزه و حسد موده را بتمینه و تادیب نمایند و مشار الیه از دست ظلم و ستم اهل فتنه و فساد و سجا
بخشند و عجب از بعضی ناقصان که امثال این قتلای صریح که مردم ابله و حبیبیان بقتدیرق نمایند و
نموده و حسد و از این نوع مردم شوند باید که امثال این نوع مردم را از آن مکنه شرفه برین دره راه
ندیدند و خاطر شرف ما را متوجه استقام احوال ستوده مال خود در بسته و در آن بقعه قدسیه یا عینه مانوره

و در آن احوال عبادان گشته بآنان
بجهت دفع دفع قیام با غیبه و خلایق عجزه و فقر از کماندند و متوجه صوبه ممالک پنجاب کابل شدند و دوم تا بنده
خدا و توفیقات واحد مطلق با عساکر بسیار و اقبال بشیارت کابل میر واقع شده و روزی چند کابل محاصره داشت
غرض جلال گشت احمد که تا پیش بتمینه مخالفان بسان طرق کرده شد و هر کس که جاکه بجهت باطن مسیح
سیرت خود خیال فتنه کرده بود بکشم عدم رفت و بجهت انقضای مرامم ذاتیه و مرامم حبلیه عفو و امان محکم میرزا
نموده کابل ابا و عنایت فرمودیم بشرطیکه در اخیار مرامم شریعت غراسامی جمعیه نماید و در ترفیع ملوک
عبادان نهایت جد و جهد بجا آورد و از انجام رجعت فرموده دارالخلافه العالیه مستقر ایات طفرایات
شد و بواسطه کعبه و شهادت این طایفه با غیبه در سال مذکور از ارباب خیالات مبرات حیران شد و
امید که من بعد تقضای اینی نشود و دیگر مصحوب شیخ عبدالبنی و مخدوم الملک حکیم الملک احمد اسکا
مسلحی که طومار مرقوم شده بود که شرفای عظام و قضات کرام و بعضی مصادر شریفه دیگر بی شرکت
احدی بالمر الکائن ساند باید که تقضیل این مبلغ بکفایتی که مشار الیه ساند باشد بهر شرفا و قضات
نویسانیده فرستند که بلاخطا آورده شود چون حکم شده بود که بعضی از اشیای غیر شبه و نفیسه که در نظر آید و مبلغ
و خاکسند بعضی مبلغ معهود را صرفشان کرده امتیاع خواهند نمود بآنان چنین مبلغ نشسته دیگر چنانکه مسامح
رسیده که بعضی اشراف را بر نسبت فضائل کمال است که شایسته معین الیه چنان شایسته شریزی بقتضای
عدوت و حسد تمی که در ده مقام ایذا و اهانت مشار الیه شده بودند و در آن اشراف مذکور نمود و در سال
که بنام نامی مامون ساخته و ستاده بود چنانی سخنان که موافق شریعت ظاهر نموده مندرج بود و مخفی و محجوب باشد که
آن محض قرار و بتان عین کذب طعنان بود نموده باشند من شرفهم مملو و قطعا از مشار الیه مری و در
که جماعت محقق و مقبول بوده باشند مبلغ شرف قدس سیده و از آن باز که معتبه بوسی شرف شده و غیر از
صلاح و تقوی از اتباع شریعت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم اهری دیگر معلوم خاطر اقد فرستاده باید که
آن شرفه عجزه و حسد موده را بتمینه و تادیب نمایند و مشار الیه از دست ظلم و ستم اهل فتنه و فساد و سجا
بخشند و عجب از بعضی ناقصان که امثال این قتلای صریح که مردم ابله و حبیبیان بقتدیرق نمایند و
نموده و حسد و از این نوع مردم شوند باید که امثال این نوع مردم را از آن مکنه شرفه برین دره راه
ندیدند و خاطر شرف ما را متوجه استقام احوال ستوده مال خود در بسته و در آن بقعه قدسیه یا عینه مانوره

و در آن احوال عبادان گشته بآنان
بجهت دفع دفع قیام با غیبه و خلایق عجزه و فقر از کماندند و متوجه صوبه ممالک پنجاب کابل شدند و دوم تا بنده
خدا و توفیقات واحد مطلق با عساکر بسیار و اقبال بشیارت کابل میر واقع شده و روزی چند کابل محاصره داشت
غرض جلال گشت احمد که تا پیش بتمینه مخالفان بسان طرق کرده شد و هر کس که جاکه بجهت باطن مسیح
سیرت خود خیال فتنه کرده بود بکشم عدم رفت و بجهت انقضای مرامم ذاتیه و مرامم حبلیه عفو و امان محکم میرزا
نموده کابل ابا و عنایت فرمودیم بشرطیکه در اخیار مرامم شریعت غراسامی جمعیه نماید و در ترفیع ملوک
عبادان نهایت جد و جهد بجا آورد و از انجام رجعت فرموده دارالخلافه العالیه مستقر ایات طفرایات
شد و بواسطه کعبه و شهادت این طایفه با غیبه در سال مذکور از ارباب خیالات مبرات حیران شد و
امید که من بعد تقضای اینی نشود و دیگر مصحوب شیخ عبدالبنی و مخدوم الملک حکیم الملک احمد اسکا
مسلحی که طومار مرقوم شده بود که شرفای عظام و قضات کرام و بعضی مصادر شریفه دیگر بی شرکت
احدی بالمر الکائن ساند باید که تقضیل این مبلغ بکفایتی که مشار الیه ساند باشد بهر شرفا و قضات
نویسانیده فرستند که بلاخطا آورده شود چون حکم شده بود که بعضی از اشیای غیر شبه و نفیسه که در نظر آید و مبلغ
و خاکسند بعضی مبلغ معهود را صرفشان کرده امتیاع خواهند نمود بآنان چنین مبلغ نشسته دیگر چنانکه مسامح
رسیده که بعضی اشراف را بر نسبت فضائل کمال است که شایسته معین الیه چنان شایسته شریزی بقتضای
عدوت و حسد تمی که در ده مقام ایذا و اهانت مشار الیه شده بودند و در آن اشراف مذکور نمود و در سال
که بنام نامی مامون ساخته و ستاده بود چنانی سخنان که موافق شریعت ظاهر نموده مندرج بود و مخفی و محجوب باشد که
آن محض قرار و بتان عین کذب طعنان بود نموده باشند من شرفهم مملو و قطعا از مشار الیه مری و در
که جماعت محقق و مقبول بوده باشند مبلغ شرف قدس سیده و از آن باز که معتبه بوسی شرف شده و غیر از
صلاح و تقوی از اتباع شریعت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم اهری دیگر معلوم خاطر اقد فرستاده باید که
آن شرفه عجزه و حسد موده را بتمینه و تادیب نمایند و مشار الیه از دست ظلم و ستم اهل فتنه و فساد و سجا
بخشند و عجب از بعضی ناقصان که امثال این قتلای صریح که مردم ابله و حبیبیان بقتدیرق نمایند و
نموده و حسد و از این نوع مردم شوند باید که امثال این نوع مردم را از آن مکنه شرفه برین دره راه
ندیدند و خاطر شرف ما را متوجه استقام احوال ستوده مال خود در بسته و در آن بقعه قدسیه یا عینه مانوره

اشغال مفوده تا هنگام ملاقات حقایق احوال سوانح ایام اینو شسته باشند که هر آینه فرید توجه عالی خواهد
 اسلام مغاوضه حضرت شاهنشاهی امان فرنگ پاشا تیز نثار بارگاه باو شاه حقیقی که
 مملکتش صول از حد نه زوال است و سلطنتش نامون از نظمته انتقال فضایی بدیع تمامی مین و بیان گوشه است
 از او قطع ابداع او و بیانی ناپیدای مکان قطعه است از جهان خراع او و بر که نظام عالم نظام می اودم بد
 عقل باو شاهان الت پیشه و پادروی عدل شهریاران اصفه از پیشه منوط و در خواسته فقه که بر رابطه
 وضابطه مروت مظنه استیلا و التیام و بدیده امتزاج و تناسل افراد کائنات انواع کائنات مذخره و در و
 نامحدود و در پناه بارگاه اروج طیب معاشره انوار سلیم الصلو و اسلام که ساکان اصوب تی امان صل
 از عموما و خصوصا باو و بر ضمار ارباب بصائر که مقتضای انوار ولایت تجلی شده حکمت و ادب اندیشی و
 محتجب نیست که درین عالم ناسوت که مرآت عالم لاهوت است هیچ چیزی بر حجب فائق نیست هیچ امری چون
 مروت لائق فی حیه اصلاح عالم و نظام کون را برود و دو تالف نهاده اند و در می که آفتاب محبت بر تو انداز
 جهان جان عالم روح روان از ظلمت بشری بر پرواز و رفیع قستی که در طبقه سلاطین که صلح ارجان فیه صلح
 عالم و عالمیان است متحقق شود و با علی همت عالی نعت میان مصروف که در ابط محبت و دوا و ضوابط ابط
 و اتحاد میان عباد و مکر و شرف باو ساد طایفه علیه ملوک که بر بزرگیات الهی شرف و اختصاص دارند
 خصوصاً بان سلطنت آب خلافت قیام بر و حکایات معنوی محی مراد هم عبودی العفی عن الخلف الموصی
 تفوق نسبت بهایگی تحقق است رعایت حقوق و رعایت محبت بان عمده سلاطین نامدار محقق و مکر و از اشراف
 مقتضیات محبت جانی و اکمل موجدات موت و حیات تالف صورتی نامش طاهر است چون در مظهر موعود محی
 بر حمت و قانع کبری احرار شاه جهان در پرده توقف میاندازد که خلعت کن شرف تو اندر شد رسال صل و
 رسال است که ارباب فطرت و کائنات را مقام مکالمه و تاسناب محاوره میاندازد امید که علی التواتر و التواتر
 رسال رسال از جانبین مفتح باشد و سوانح احوال لطائف ائیل از طرفین چنین منشرح گردد و بر چنین منشرح
 خواهد بود که با اتفاق جمیع ارباب مل و خل و صاحبین دول نشایتین دینی و دنیوی عالم صوی و شص
 مشخصترین مدلل مبرهن است که نشاء صوری و دنیوی در برابر نشاء معنوی اخروی چه قدر تفاوت دارد
 و عطلای روزگار و کبرانی هر دو را در یک میل این حالت فانیه ظاهر هر چه قدر مساعی جمیده و دوا جمی سبیه
 باقدام میرساند و خلاصه اعمار و زنده اوقات را در استخراج مقاصد صورتی بطریق هر چه میازند

[illegible]

مسئله است سیر الزوال و شتبات قریب الانقار چگونه ممکن است و مشکک اندیشه تعالی را با محض
عنایت انزلی و هدایت لم یزل خود با چندین مشاغل و عواطف دنیوی و روابط و علائق ظاهری در طلب
خود حکومت فرموده باشد بلکه موانع این طریق عالمی مقدار را در حوزه تصرف مادر آورده و به مقتضای عقل نظام
و الیام این محالک برنجیکه جمیع رعایا و کافه برایام فیه الحال منشرح البال بشند می باید نمود و توجه برین باید
داشت اما الحمد لله که استر صناعی خدا و شوق مایه و شوق سر می طالع فاشحه همه با رب است چون گفته اند
روزگار را سیر رفته تعلیم اند که هر طریقه آبا و اجداد و اقارب معارف مشاهده نمایند و آنکه تامل در ولایت و
نماید آن کیش که در اهل آن نشو و نما یافته اختیار میکند و از شرف تحقیق که علت غائی ایجاد عقل است محض
میان بنابر آن در اوقات طلب با و انبایان جمیع ادیان صحبت داشته از کلمات نفیس و مقاصد عالیهم هر کدام
مستفید و مستفیض میوم چون بآن گفته و تغافلغات در میان است لائق آنکه با رسال این جلوه گری
که آن مطالب عالیهم حسن عبادت خاطر نشان کند و سرور سازد و بهر حال چون رسید که کتب مساوی مثل
نویت و یخبل و زبور بر زبان عربی و فارسی در آورده اند اگر آن کتب مترجم یا غیر آن که نفع آن عام
خامنه آن نام باشد و در آن ولایت بوده باشد فرستند درینجا صحبت تاکید مراسم و داد و تقصیر باشد
اشجاد سیادت تاب فضائل کتاب صادق العقیدت والاخلاص سید مظهر را که بزرگ القات و عنایت
سرفراز و مخصوص بوده فرستادیم خجی چند بالمشافه خواه گرفت اعتماد نمایند و معماره ابواب مکاتبات
و مراسلات را مقصود دارند و سلام علی من اتبع الهدی در شهر ریح الاول نشسته نهضت نمود و گماشته شد
نشان حضرت شاهنشاهی بجوان بخت و الاثر از شاهزاده مراد و در
مراجعت از کشمیر فرزند ارجمند بر خور و سعادت قرة باصه دولت و اقبال غرة باصه حضرت
و اهللال دره التاج فرخی و فیروز مندی و واسطه العف سعادتمندی و حق پسندی صاحب
والرشد شاهزاده مراد بخواطف روز منتهی شاهنشاهی و مراحم از حد بیرون نخل
الهی اختصاص یافته بداند شکر ایزد جهان آرای که یورش عرصه دلکشای کشمیر خاص
خواه با انجام رسید و مخالفان دولت قاهره بجزای خود رسیدند و آن گلستان همیشه
سب از حسن و خاشاک اهل فتنه و فساد پاک شد که از آغاز از رنگ آرائی مسته
و محض آن تخت نشینی و معدلت پزوهی ماهور شندان آگاه دل اندر که

مستند است سیر الزوال و شتبات قریب الانقار چگونه ممکن است و مشکک اندیشه تعالی را با محض
عنایت انزلی و هدایت لم یزل خود با چندین مشاغل و عواطف دنیوی و روابط و علائق ظاهری در طلب
خود حکومت فرموده باشد بلکه موانع این طریق عالمی مقدار را در حوزه تصرف مادر آورده و به مقتضای عقل نظام
و الیام این محالک برنجیکه جمیع رعایا و کافه برایام فیه الحال منشرح البال بشند می باید نمود و توجه برین باید
داشت اما الحمد لله که استر صناعی خدا و شوق مایه و شوق سر می طالع فاشحه همه با رب است چون گفته اند
روزگار را سیر رفته تعلیم اند که هر طریقه آبا و اجداد و اقارب معارف مشاهده نمایند و آنکه تامل در ولایت و
نماید آن کیش که در اهل آن نشو و نما یافته اختیار میکند و از شرف تحقیق که علت غائی ایجاد عقل است محض
میان بنابر آن در اوقات طلب با و انبایان جمیع ادیان صحبت داشته از کلمات نفیس و مقاصد عالیهم هر کدام
مستفید و مستفیض میوم چون بآن گفته و تغافلغات در میان است لائق آنکه با رسال این جلوه گری
که آن مطالب عالیهم حسن عبادت خاطر نشان کند و سرور سازد و بهر حال چون رسید که کتب مساوی مثل
نویت و یخبل و زبور بر زبان عربی و فارسی در آورده اند اگر آن کتب مترجم یا غیر آن که نفع آن عام
خامنه آن نام باشد و در آن ولایت بوده باشد فرستند درینجا صحبت تاکید مراسم و داد و تقصیر باشد
اشجاد سیادت تاب فضائل کتاب صادق العقیدت والاخلاص سید مظهر را که بزرگ القات و عنایت
سرفراز و مخصوص بوده فرستادیم خجی چند بالمشافه خواه گرفت اعتماد نمایند و معماره ابواب مکاتبات
و مراسلات را مقصود دارند و سلام علی من اتبع الهدی در شهر ریح الاول نشسته نهضت نمود و گماشته شد
نشان حضرت شاهنشاهی بجوان بخت و الاثر از شاهزاده مراد و در
مراجعت از کشمیر فرزند ارجمند بر خور و سعادت قرة باصه دولت و اقبال غرة باصه حضرت
و اهللال دره التاج فرخی و فیروز مندی و واسطه العف سعادتمندی و حق پسندی صاحب
والرشد شاهزاده مراد بخواطف روز منتهی شاهنشاهی و مراحم از حد بیرون نخل
الهی اختصاص یافته بداند شکر ایزد جهان آرای که یورش عرصه دلکشای کشمیر خاص
خواه با انجام رسید و مخالفان دولت قاهره بجزای خود رسیدند و آن گلستان همیشه
سب از حسن و خاشاک اهل فتنه و فساد پاک شد که از آغاز از رنگ آرائی مسته
و محض آن تخت نشینی و معدلت پزوهی ماهور شندان آگاه دل اندر که

مستند است سیر الزوال و شتبات قریب الانقار چگونه ممکن است و مشکک اندیشه تعالی را با محض
عنایت انزلی و هدایت لم یزل خود با چندین مشاغل و عواطف دنیوی و روابط و علائق ظاهری در طلب
خود حکومت فرموده باشد بلکه موانع این طریق عالمی مقدار را در حوزه تصرف مادر آورده و به مقتضای عقل نظام
و الیام این محالک برنجیکه جمیع رعایا و کافه برایام فیه الحال منشرح البال بشند می باید نمود و توجه برین باید
داشت اما الحمد لله که استر صناعی خدا و شوق مایه و شوق سر می طالع فاشحه همه با رب است چون گفته اند
روزگار را سیر رفته تعلیم اند که هر طریقه آبا و اجداد و اقارب معارف مشاهده نمایند و آنکه تامل در ولایت و
نماید آن کیش که در اهل آن نشو و نما یافته اختیار میکند و از شرف تحقیق که علت غائی ایجاد عقل است محض
میان بنابر آن در اوقات طلب با و انبایان جمیع ادیان صحبت داشته از کلمات نفیس و مقاصد عالیهم هر کدام
مستفید و مستفیض میوم چون بآن گفته و تغافلغات در میان است لائق آنکه با رسال این جلوه گری
که آن مطالب عالیهم حسن عبادت خاطر نشان کند و سرور سازد و بهر حال چون رسید که کتب مساوی مثل
نویت و یخبل و زبور بر زبان عربی و فارسی در آورده اند اگر آن کتب مترجم یا غیر آن که نفع آن عام
خامنه آن نام باشد و در آن ولایت بوده باشد فرستند درینجا صحبت تاکید مراسم و داد و تقصیر باشد
اشجاد سیادت تاب فضائل کتاب صادق العقیدت والاخلاص سید مظهر را که بزرگ القات و عنایت
سرفراز و مخصوص بوده فرستادیم خجی چند بالمشافه خواه گرفت اعتماد نمایند و معماره ابواب مکاتبات
و مراسلات را مقصود دارند و سلام علی من اتبع الهدی در شهر ریح الاول نشسته نهضت نمود و گماشته شد
نشان حضرت شاهنشاهی بجوان بخت و الاثر از شاهزاده مراد و در
مراجعت از کشمیر فرزند ارجمند بر خور و سعادت قرة باصه دولت و اقبال غرة باصه حضرت
و اهللال دره التاج فرخی و فیروز مندی و واسطه العف سعادتمندی و حق پسندی صاحب
والرشد شاهزاده مراد بخواطف روز منتهی شاهنشاهی و مراحم از حد بیرون نخل
الهی اختصاص یافته بداند شکر ایزد جهان آرای که یورش عرصه دلکشای کشمیر خاص
خواه با انجام رسید و مخالفان دولت قاهره بجزای خود رسیدند و آن گلستان همیشه
سب از حسن و خاشاک اهل فتنه و فساد پاک شد که از آغاز از رنگ آرائی مسته
و محض آن تخت نشینی و معدلت پزوهی ماهور شندان آگاه دل اندر که

بقلا و نری بخت بیدار پی تواند بر که حضرت و اور جان بخش و آخرین چگونگی مرتهای بزرگ و لطیفهای سگرت
 که در حوصله روزگار ورنیاید با عنایت فرموده و مجد و از جلال عنایات الهی و جزائل عطایای نامتناهی
 که درین پوریش نسبت باین نیازمند درگاه الهی بطنه آید شکر آن کبدام زبان گفته آید که شمه از ان درو
 دل بخند و هرگاه چنین باشد اندکی از بسیار آن در قدر با گنجایش و شسته باشد لیکن سیمت بخیره و درو
 پسندیده که بزرگان خدا اندکی از عطایای الهی برای مخلصان درگاه و بهر خواهران و دختره میگویند تا از
 بقدر خود باشند از این موابب الا نه اند و ثانیاً چراغی در راه تاریک سرگردان بادی خلالت و فتنه نشان
 عصمت و اخلاص هر پری فرمایند و از آنجمله آنکه در و از دهم ماه امر و او الهی سندی و حضرت که پیش از این
 و طبعاً او را در و باران بود و بر چرخ کسب سالان لایت خجاست که در این قسم بارانین حد و نشان میراد و چون
 اقصای نانی و الهام نریوانی غریب کشیم خراط حمان کشای قناده نصنت فرمودیم و با وجود آنکه جمیع اولیا
 و علوت را مرخصی بود و آنها که بزر عنایت و انتفات خصاص شتر حضرت که من و بیارگاه اعلی خاقانی با و
 بر و شکسته سخن سراپان مزاجدان بعضی ساند اطلاق می بود و افرونی باران و بهر عرض رسانیدند و چون در حجاب
 این کار شکر و زیرو جهان را بود و سامع قبول و تقاد و تبارخ مذکور قوه فرمودیم و از این عجز آنکه در حجاب
 روز و دولت فرود که ریاست اقبال از لا بهر نصنت فرموده و جهان تبارخ گل بخت برگشته و از این کار و
 قرار بر میرزا یوسف خان بعضی از او باش که تفراتفاق نموده و فی وزیده مایه فتنه و در و از این
 عظمیه آنکه در تبارخ و در که باکشی نشسته از دریای لاهور عبور میفرمود و علم غمی بر زبان که هر بار بار و در که از
 یا فتنای مجلسی که ان سیده شد که این بیت یکسخت و در حق که ام کل بخت نشسته شده است
 و لاهور روی تاج شاهی و بهر گل کی رسد حاشا و کلامه ریاست اقبال چند منزل فتنه بود که خطله
 آن گل گشته سید و نهشته شده شیت یزوی درین بر آمدن نیست که سرای آن بد کرد و او را و در که خند
 بجا آورده شود و درین کار اتمام فت مخلصان پاییه اخلاص افرو و دگر امان فی اخلاص و خلاصه
 و از امور عجیب آنکه درین هنگام که خبر شورش کشیم و برای آن سید و تان و محمد قول العافیه و سید یزید
 بزبان ما آورده است که اور از همان لشکر او جمعی وقت قایل یافته و بجهت گاه و خواهند فرستاد و در
 آنکه فرمودیم که ظهور این توفیق شایسته در بر آمدن نیر و نانی سوسیل مانی غوا و بود و این بیت بزرگ
 بهر دس آمد و عقیقت و لاهور ناست ساند نم آنکه طالع من و و لاهور ناست ساند ساره کانی

ایضا و نری بخت بیدار پی تواند بر که حضرت و اور جان بخش و آخرین چگونگی مرتهای بزرگ و لطیفهای سگرت
 که در حوصله روزگار ورنیاید با عنایت فرموده و مجد و از جلال عنایات الهی و جزائل عطایای نامتناهی
 که درین پوریش نسبت باین نیازمند درگاه الهی بطنه آید شکر آن کبدام زبان گفته آید که شمه از ان درو
 دل بخند و هرگاه چنین باشد اندکی از بسیار آن در قدر با گنجایش و شسته باشد لیکن سیمت بخیره و درو
 پسندیده که بزرگان خدا اندکی از عطایای الهی برای مخلصان درگاه و بهر خواهران و دختره میگویند تا از
 بقدر خود باشند از این موابب الا نه اند و ثانیاً چراغی در راه تاریک سرگردان بادی خلالت و فتنه نشان
 عصمت و اخلاص هر پری فرمایند و از آنجمله آنکه در و از دهم ماه امر و او الهی سندی و حضرت که پیش از این
 و طبعاً او را در و باران بود و بر چرخ کسب سالان لایت خجاست که در این قسم بارانین حد و نشان میراد و چون
 اقصای نانی و الهام نریوانی غریب کشیم خراط حمان کشای قناده نصنت فرمودیم و با وجود آنکه جمیع اولیا
 و علوت را مرخصی بود و آنها که بزر عنایت و انتفات خصصاص شتر حضرت که من و بیارگاه اعلی خاقانی با و
 بر و شکسته سخن سراپان مزاجدان بعضی ساند اطلاق می بود و افرونی باران و بهر عرض رسانیدند و چون در حجاب
 این کار شکر و زیرو جهان را بود و سامع قبول و تقاد و تبارخ مذکور قوه فرمودیم و از این عجز آنکه در حجاب
 روز و دولت فرود که ریاست اقبال از لا بهر نصنت فرموده و جهان تبارخ گل بخت برگشته و از این کار و
 قرار بر میرزا یوسف خان بعضی از او باش که تفراتفاق نموده و فی وزیده مایه فتنه و در و از این
 عظمیه آنکه در تبارخ و در که باکشی نشسته از دریای لاهور عبور میفرمود و علم غمی بر زبان که هر بار بار و در که از
 یا فتنای مجلسی که ان سیده شد که این بیت یکسخت و در حق که ام کل بخت نشسته شده است
 و لاهور روی تاج شاهی و بهر گل کی رسد حاشا و کلامه ریاست اقبال چند منزل فتنه بود که خطله
 آن گل گشته سید و نهشته شده شیت یزوی درین بر آمدن نیست که سرای آن بد کرد و او را و در که خند
 بجا آورده شود و درین کار اتمام فت مخلصان پاییه اخلاص افرو و دگر امان فی اخلاص و خلاصه
 و از امور عجیب آنکه درین هنگام که خبر شورش کشیم و برای آن سید و تان و محمد قول العافیه و سید یزید
 بزبان ما آورده است که اور از همان لشکر او جمعی وقت قایل یافته و بجهت گاه و خواهند فرستاد و در
 آنکه فرمودیم که ظهور این توفیق شایسته در بر آمدن نیر و نانی سوسیل مانی غوا و بود و این بیت بزرگ
 بهر دس آمد و عقیقت و لاهور ناست ساند نم آنکه طالع من و و لاهور ناست ساند ساره کانی

سند و در و از این کار و قرار بر میرزا یوسف خان بعضی از او باش که تفراتفاق نموده و فی وزیده مایه فتنه و در و از این

سند و در و از این کار و قرار بر میرزا یوسف خان بعضی از او باش که تفراتفاق نموده و فی وزیده مایه فتنه و در و از این

اتفاقیات ملات تمام وی ادا تمام خزن اندوه پیرامون خاطر مقدس گشت فوس هزار فوس که باده
خجانه درد و آلودست نبات این سرستان لایزال اندود عالم اسیرت تشنه قریب فزیت برقرار و نشسته
این بزم را در پی خماریت عاقبت این سودا را در سر بجاری بواسطه بعضی موانع که آمدن هیچ مردم گزاید
نگذشت که خود توجه شده نقش در چشم صورت میدیدم و آن عفوشت مهرمانی با که با او بود ظاهر غیر مویوم
تا را با ظاهر را حالت عنایت التفات ظاهر میشد که تا کسی که در راه مابا خلاص عقیدت فقه مادر و
میخواهم که چه بدیده بصیرت این منظور شده خاطر نشان را باب معنی شده است اما چون بگویم کار دارم
که در دل انداخت که دل که ازین اقبه جگر خون نیست که کدام دیده گرین حادثه عکس گون نیست
این توده خاک گدشتنی و گدشتنی است این تیره مفاک پر کردنی و پاششتنی پیوند مبریدنی و خوشنا بیا
لشینی اگر چه همیشه خیال آن مسافر اده عدم در پیش نظر والا حاضر است و بدلت شمال آن مجاور عالم
مخبر اقدس ظاهر و از شکستن کالبد خلکی و نهان شدن شیخ سیاهی معلوم که در نظر و برین جزو حقیقت گزین
چه تفاوت خواهد بود و اما نظر به عالم بشریت که اقتضای ترکیب عناصر و مواد است از جذباتی ظاهر و
عدم المثال آثار عالم و در شهرستان باطن راه یافته که عبارت در تعریف و تفسیر آن حال کوتاه است
راشارت نیز بصدد کوپاهی عذر خواهد که بیدیه سیرت مبصره بصیرت مشهور است که آنچه در کتب عدم وجود
ی آید و از ظاهر وجود باز بعد می رود و بازاده متکفل نظام کل است محمودین باز و رشیدین و واریدین
باز و رشیدین بصیوت بغیر از صانع القضا و تسلیم تقدیر ازلی ملک حکیم و منجستقیم نیست باید که آن کن
سلطنت نیز راه صبارت پیش گرفته از اراده خود گذشته باروده الهی سازد و بقیه انفس نفیض است
صنای واجب تعالی نماید و لمحی فکر حق شناسی فکر حق جوئی نباشد خود میداند جمعی که از قید تقلید
فته به منزل تحقیق پی می برند و در زمانی که ب غریب الوجود اند فرض وقت آنکه با وادی طایف
لای عظمی عظمی که از مشرب عذب تحقیق بهره وانی دارد اشتغال نموده وجود با وجود را با
ری شمر و خیال کند که در زمان که آن پیشرو قافله فاعل قامت ازین سراسرای غبار بند
و فادار قدوه محرار را زوده است و او را در آن وقت از جلال غنائم خدا می بینم الحال
و ملاحظه نمایند که صیفت بودن و در چه درجه خواهد بود حق سبحانه تعالی او را در سایه دولت
پیوندد با بر خور دار گرداند و ما را بر تبارک سعادت او کام کار و با تحمله بعد از تسبیح این نمای

صناعات باغیچہ کی صفیں
 درختوں کی صفیں
 دروازوں کی صفیں
 عالم آباد اور قلاںک
 کھیتوں کی صفیں
 کھیتوں کی صفیں
 کھیتوں کی صفیں

Handwritten marginal notes at the top of the page, written in a cursive script.

تحت نظر اشرف که زانید و ارسال نواح کبوتران دیوان یکی و نسل وزیر و کبوتران سلطان چنین ایست
اسباب گنج گلی و گنجی ساخت استی که مشاهد کبوتران پری پرواز و آمدن جوانان عشقبار است
خاطر اشرف شد و خصوصاً حبیب که شغل عشق از آن در دارالمنکه به سر دفتر منبر و از آن به سر دفتر
که پیش از آنکه زوجه بنیضه با سفینه پیوندد و میاید که این کبوتر چندین خنج و قبل از آنکه در طبیعت و حیوان
در بنیضه می دروکاری و در فن قالب کبوتر در آورید اند که پروازش تا کجاست جالبینوسی است
کبوتر و افلاطون است ادراک بنزله ها شایع و در شاخ کبوتران پیشتر از آن میداند که نقیب خان است
طه افند نام را و قبل علی چنبت توان کرد که در فن خود و علی است عبدالله خان از اند جان
آن حدود و طلب نموده با ککل کبوتران دیوان یکی و غیره مصحوب میر قریش فرستاده معلوم است
که در بار دارالمنه دیگر کبوتران مانده باشند و همه سلامت رسیدند تعریف و توصیف که منها از آن
دور تر است که حمامه خامه هوای آن بال پر کشاید و طاقس گارین زبان فضائی آن جلوه در آید
هر پری پیکری جلوه ناز و نه است چون مرغ شوق در پرواز و نه گرم خمیچو مغر بنایان و در برین محفل
دانایان و نه روز و دان آسمان زمین و نه دانه چنجان خوشه پروین و نه همه گرم بلند پرواز و نه در
گوی برده در بانی و نه تامل غافل ولی آنچه از آشیانه هوش طیار اندیشلین کبوتران از کبوتر خانه بیج
عشق بازی نه پریده و کبوتران نامی روزگار در هوای برابری این کبوتران چرخ کنان و محفل زبان
یتیم اند که در آن یار و فادار حسب ظاهر از اشرف مجاست دولت خدمت جهور و محروم است
اما همیشه در همه حال تحصیل مان فرج و اربابا منظور نظر و رشید ماثربوده یاد آن کن اسطفت شریف
و در روزیکه کبوتران مذکور از نظر اشرف میگشت خاطر ملکوت ناطر از مشاهد آنها منبسط و فرخا شد
بود آن اعطاء و الممالک العظمی و عزایانی و در آیدین کار بسیار یا میفرمودیم در ضلال خیال تو میخیای
پری نژادان یک نهادند که رسید بر زبان بزیانی التماس گشارش پیغامهای خود میخی نذایا استقام
رقعه کلک است هر سلک میشود که جمیع سران کبوتر خیل خیل سلامها و پیغامها میرسانند طلب هر که
شد سلیمان ابد چون نذاعزبان مرغ از ابد خصیصا آن پیر سال جوان مثل یعنی پرکار پرکاری بل سلک
که و لهامی ربان شین بر سر خنج آرد و بل رسیده خاطر آن سود دل ادر حرکات بازی آرد و رساند و الا
میناید که چون قافله دولت اقبال بهجتنا خلوص عقیدت صفای طوبی بسید دعاها سحری هم بر احوال

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the text.

که بام دولت و کلج رغبت است مشرف شدم تا به پای خود تخم و شوقه را در بر و از بیارجم جمعیت را
متفرق فرستاد و چون ثوابت انش کنه و قبائل کبوتران تباه شد عایماند که اگر کسی به نیت حج میرفت
باشد استعکارا که کبوتران حرم که برگره کعبه شریف بر و از اند نو سینه دیگر چون اعتماد الخلفان استهان
ورده است باید که در آن باب کمال اهتمام تقدیم رساند که انشاء الله سبحانه و تعالی غیور است که کبوتران را در حرم
خواهد شد و حدیثان مهمان خانجوانهای غریبه و حمایت خواهم فرمود و اگر در آن تاباخی نماید از آنجا آن
السلطه و خیال کرده باشد از آن کتر بار حرم فرمود و مشهور حضرت شاهنشاهی حکیم
سجام در واقعه جالینوس الزمان حکیم ابو الفتح کیلانی برادر او حکمتاب نظامشاهی
شاهنشین است ساسان قاف و موافق معارف معانی سالک الیک و بی بی و کار و پرده کشای محنت
الهی نکته دان و نور سعیدی و بی بی اش مجلس خاص علیه نهان خاند اخلاص تقاوه اما فاضل نام سلاک کار کرام
جالینوس الزمان حکیم مام بجایال توجهات طلال ای شرافت تقدسات شاهنشاهی مستظهر و مشیر بوده بداند که در
که نهضت ایات آسمان ساسی جولان بوانکین جای بسیر و شکار و گلگشت لایلت پذیر کیش که عیادت
مجدده حضرت صمدیت است باین نیازمند و نگاه گیر باشد بود و غنیمت نکردن گستان هشت بهار که
قدرت خدایت لغنی چند بجنور باطن آورد و صبحی چند چمن نیاید بهر موج و جوی در آن سرزمین بگذارد
ند که در زمان غویهای آن لایت که از کلهای کجایک میوه های گوناگون ملو و شون و بود و شاهزاد
کامکار بر بخردار و خلاصه عساکر نصرت شمار ازله شواخ جبال که طویر با جوبال و پیرنگل از آنجا عبور
توانند کرد توجه اشرف تقسیم یافت حکم فرمودیم که چند هزار سنگ تراشان که در کن و خوار اشکافان
فرماند بکند و منزل پیش پیش میرفتند و در تنگنای که و کمر راه پانها در میان خفت و قریب بکزار
که تیشیل بفران بال و وسعت حال گذشت دیگر خیل ششم و سوار قات و خیم از درو الخلفان
تا قریب نیلاب جا سجا و شهر شبر گذشت بودیم چون خاطر شرف از التذ و روحانی و حسانی پس
و سلوک محشرت و کامرانی خط وافر بدشت عثمان یکدان غنیمت برآه چلی و دود و مرغطف شد که س
فلک پایه خود بر مراقب سالکن یاد کابل اندازیم و در روزی چند بسیر و شکار آن حد و در درازم از آنجا
که ماوه عیش این خنجر را بخونابه عم آمیخته اند و بنای بقای شکار خانه عینی انسانی را بابت گل
فنا انگخته و چنین وقتی با گاه غریب افتد با نگاه روی نموده که همه عیش را منعوض نموده

[illegible]

و عشرت را تلخ گردانید و خشن افکند و اکالی در حوالی و متور و با باطن ابل رسید و بود که تبارخ ز نور و
هفتم شهر پور ماه الهی ستمی و چهار موافق شب شنبه فزودم شهر شوال سنه انصد و نود و هفت بحسب
سفر نشانی حکیم نامی مخلص گرامی قدوه عمران سرار زبده هفتصا حقیقت گزار دقیقه شناس
معانی حدیقه پیرای سهارستان نکته دانی نمکر میر محلیس ساقی بزنگاه قدس طلب دوم گاهی مخصوصی
بادشاهی بیدار دل شبنام صبا شیرین و خراجهن سرار ششار دولت بابر عزون متن سلطنت افزون مهر
الحضت اسطیغ حکیم ابو الفتح گیلانی ازین سری فانی و تنگنای طنابانی بمجلس سهال رتخال نمود و حضرت فزاد
از فراق صورتی خود در دل قدس داشت هر چند میل عنصری قاطب خلکی و اوزان طغ غائب شد با شام
روحانی و لطافتی آنی بحسب ترین صورتی همواره پیش دید خاطر حاضر است باریک بنیان عالم قدس مردن
فانی را از ادن عالم باقی گفته اند و بحق حقیقت بنای جوهر نفس الامر شده اند و پدید است که ارواح پاک اگر از
خلعت خانه خاک چه تفاوت واقع بغیر از تغییر نرزی و تبدیل مکانی برش نیست نظر عالم سبب هم فانی
امید حقیقت شناسان نهایت زری فاکیشان همین است که در قدم قبله دین و دنیای خود نیامی کنند
آن بر وجهی واقع یافت که بجنوا قدس و وصیت نمود و سپارش آن حکمت باب کرده و تافن پسین
بشار بود و حیات ستار را با گاه دلی و خبر داری در قدم با سپر و باید که آن بودند سعادتین از استماع
واجبه خرج و فرغ که از عادات عوام الناس و باب لب بگان عالم صورت و لباس است نماید و نظر مستقیم بلند
داشته و توقع آن از تقدیرات خداوندی پنداشته رضا بقصد او در ده که همه همین اه پیش است و تحقیق هر
کاری و بسته به بگام خویش ما غم آن غمناز بنایه اشیل از و خورده ایم اکنون استعدای طول حیات از حضرت
و باب طبایار بهر چیز تقدیم نماید و از اعظم متاعی شد و در مصائب آنکه پیش ازین قصه غرضه باز زده
پایین است چهارم در ادای الهی مطابق شنبه سوم شوال فادیت و افاضت پناه معارف حقایق و نگاه علامت
الزمانی و فماتة الدنوی مذکوره اعظم حکما را شایسته بصره اکابر قدما و تجوین مجموع جامع شرافت انسان
فهرست جراید خلاص ملکات نفسانی مورد اذعان و فو فوئی مظهر کمالات فلاطونی کثافت معارف علوم نقاد و
محموس معنوم عصفه الدوله امیر فتح الله شیرازی بهمان من ازین طلیعه که فاعل حلت نموده و این سرور و تازان
و در ده که در ده که واقع حکم مغفور و بگویش آب چیا پنجه آن حادثه فراموش شد اما چون همیشه پیش دید خاطر
مناظر مشیت زلی و مظاهر ارادت زلی است در مقام ارتضا و صطبار بر آمد آن حکمت باب
خویش فنا

[illegible]

و بزرگ کرد های نیز چون اغیز دارد و به بیداری صبح شام و نیم شب روز عادت کند و در کجا میگوید
خلق خدا باشد و طالع کتب را با بصیرت صفات کتب علم اخلاق که طبع صافی است خلاصه جمیع علوم
چون اخلاق و صریح و مخفیات و تمکانات احیاء علوم کیمیای سجادت شتوی مولوی و مع و کلید و منه شتوی
کن تا از غایت مراتب میزاری آگاه شده در تسویلات ارباب نیز و خضع از اجابی نزد که بهترین عبادت
الهی نشاء تعالی است تمام مهابت اخلاق است که دوستی و دشمنی و خوشی و بدگیاگی منظورند شتو شتو شتو
تقدیم رساند و بغیر آن مسکینان و تحسین گشتنشان و مجروحان که در خروج و دخول بسته بان بجز
نیکشانید بقدر طاقت خیر کنید و صحبت گوشه نشینان خداجوی سیده التماس همت نماید تقصیر زلات
جرائم مردم را بیزان عدالت سنجید و پایه بری اجابی خود دارد و باین میزان انش ساس پادش هر یک باید
بدین تقیه شناس باید که درین کرده که تقصیر پوشینی و گذشتنی است و کدام گناه پرسینی و زبان و زور
و سرزنی ادنی است که تقصیر اندک نزد ارباب بسیار است بسیار تقصیر بسیار اغراض و فی است مخرجان را
بفضیلت طاعت بدستی و زمی بر تفاوت مراتب مهنونی کند و چون کار از فضیلت گذر و بدستی و زور
کردن بریدن کشادن بر تبارین بدست عمل نماید و در کشتن و لای کشیدن نازل فرودان سجاء و مصرعه نتوان
کشته شود و در نه تا توان آن بل کشتن را بدرگاه فرستد و حقیقت از امر عرض دارد و هر چه حکم مقدس تقدیم
رساند و اگر با جواب نگاهد است آن تمر و یا فرستادن جسدی باشد و فضیلت او را از هم گذرانند و از دست
کندن و در نه فیال نه اخلاق مثال آن که سلاطین کبار کنند احترام نمایند برای هر یکی از طبقات مردم آخر حاکم
او باشد که عالی فطرت انگاه تذکر بر کشتن است و است همت الت سودمندی و هر کس که عقل و دینیت
او اعتماد باشد حضرت نه که آنچه ناشایسته بر هم خود بندد خلوت بگوید اگر آجیا گویند و غلط کرده باشد
او را سرزنش نماید که سرزنش سزاواره گفتن است و کسی را که از وی چون آن تو موافق داده باشد که
حق بگوید عزیز دارد که مردم در گفتن حق بغایت عاجز اند و جمعی که بد ذات و شر را ندید حق گفتن
ندارند و میگویند که همان طور در بلا باشند و آنکه نیک دانست ملاحظه نمایند باشد که مساوا در گفتن
من صاحب شتم بر بجز و من بر بلیه افتم و نیک اندیشی که زبان خود را برای نفع دیگران گزیند حکم کبر
احم دارد و خوشامد و دوست نباشد که بسا کار از خوش آمدگویمان ساخته میباید و یکبارگی با ایشان
بد نباشد که ملازم را خوش آمد گفتن هم ضرر است و در پرسیدن ادخواه بنفس خود بقدر وسع

و در کجا میگوید
خلق خدا باشد
چون اخلاق
کن تا از غایت
الهی نشاء تعالی
تقدیم رساند
بدین تقیه
و سرزنی ادنی
بفضیلت طاعت
کردن بریدن
کشته شود
رساند و اگر
کندن و در نه
او باشد که
او اعتماد
او را سرزنش
حق بگوید
ندارند و میگویند
من صاحب شتم
احم دارد
بد نباشد

و در کجا میگوید
خلق خدا باشد
چون اخلاق
کن تا از غایت
الهی نشاء تعالی
تقدیم رساند
بدین تقیه
و سرزنی ادنی
بفضیلت طاعت
کردن بریدن
کشته شود
رساند و اگر
کندن و در نه
او باشد که
او اعتماد
او را سرزنش
حق بگوید
ندارند و میگویند
من صاحب شتم
احم دارد
بد نباشد

از اینها پرسید و همواره خبر گیران باشد که باد شاهی و سرداری عبارت از پاسبانی است و پیشتر درین حلقه
حداستعرض نشود که خرمند و کار دنیا که فایده پذیر است میان خود نگزیند و در محال دین که پاسبان است چگونه
دست زبانی مندی اختیار خواهد کرد اگر حق با دوست خود با حق سر مخالفت تعرض اری و اگر حق نیست با
نا دوسته خلاف آن گزیده است خود بچاره بیار وانی است محل ترجم و اعانت است نه جای تعرض و انکار و
نمکو کان و خیر اندیشان هر گروه را دوستدار باشد و خواب و خورشید از اندازه نگذارد و از مقدار ضرورت
تجا و نکند تا از پایه حیوانات فراتر گشته بر تیره انسانیت قصاص یابد و تا تواند کار فرزند با نذر بار ما
مشقید اللحد است نباید بود و سینه را زدن کینه نباید نمود اگر از بستر گری بگریزد و در طرف سازد
که در نفس الامر فاعل تحقیق ایندی چون است این خورشید را برای نظام طاهر تجویز نموده اند و طبیعت
از خدا و ان خلاف دشمن دوست به دل برود و اتمه و اوست به دشمنه و نه هر که کند و پیوسته
از جاسوسان خبر را باشد و سخن یکجا بسوس اعتماد نکند که راستی و بی طبعی پس کیاب است پس هر مری جلدی
و خبر را تعیین کند که از یکدیگر خبر دار باشند و تقریرات هر کدام جدا جدا نویساند و از آن بی معصوم و جاسوسان
شهرت گزیند امغول ساخته از نظر اندازد و بد زانان شیران بچود و اندام اگر چه این جماعت بر
بدکاران و دیگر خوب اندام سرشته حساب دست ندهند و آن گروه اول خود همیشه متهم دارد که مباد
در لباس دوستی قصد نکند و از روی کاران مخدش گاران خبر دار باشد که بوسیله نزدیک مردم قسم نکلند و
از چرب زبانان درست که در لباس دوستی کار دشمنی میکنند خبر دار باشد که فساد از این بگذرد و بداند
بزرگان را بر سر خطه افروزی مشغله فرصت کم و این گروه بدکار را فراوان از اطراف جوان خوب خبر گران
باشد در انقضی را کو تا ساخته لائق عرض امر و من اردو و ترویج و پیش و کمال اهتمام نماید و محال
استعد او از طبعیات مردم ضایع نشود و در تربیت خاندانهای قدیم مهت گمارد و از سالک پاهای بر
خافل نباشد و خرج را کمتر از دخل کند که سر انجام معامله در گردان است زیرا که گفته اند هر که خرج او زیاده
دخل باشد از حق است و هر که خرج او کمتر از دخل باشد او عاقل است و هر که خرج را با دخل برابر سازد جناب
عاقل نیست احمق هم نیست طرح اقامت ننهد از و همواره مستعد ملازمت منتظر طلب باشد و در وعده
نور زد و در ستمش باشد خصوصاً با متصدیان اشغال سلطنت همواره در شوق تیر اندازی بند و قول تیر اندازی
باشد و پاسبان را او در شوق فریاد و بکار مشغول نباشد و بجهت شش ساگر می نشا خاطر ناگزیر نشا تعلیق است

از اینها پرسید و همواره خبر گیران باشد که باد شاهی و سرداری عبارت از پاسبانی است و پیشتر درین حلقه
حداستعرض نشود که خرمند و کار دنیا که فایده پذیر است میان خود نگزیند و در محال دین که پاسبان است چگونه
دست زبانی مندی اختیار خواهد کرد اگر حق با دوست خود با حق سر مخالفت تعرض اری و اگر حق نیست با
نا دوسته خلاف آن گزیده است خود بچاره بیار وانی است محل ترجم و اعانت است نه جای تعرض و انکار و
نمکو کان و خیر اندیشان هر گروه را دوستدار باشد و خواب و خورشید از اندازه نگذارد و از مقدار ضرورت
تجا و نکند تا از پایه حیوانات فراتر گشته بر تیره انسانیت قصاص یابد و تا تواند کار فرزند با نذر بار ما
مشقید اللحد است نباید بود و سینه را زدن کینه نباید نمود اگر از بستر گری بگریزد و در طرف سازد
که در نفس الامر فاعل تحقیق ایندی چون است این خورشید را برای نظام طاهر تجویز نموده اند و طبیعت
از خدا و ان خلاف دشمن دوست به دل برود و اتمه و اوست به دشمنه و نه هر که کند و پیوسته
از جاسوسان خبر را باشد و سخن یکجا بسوس اعتماد نکند که راستی و بی طبعی پس کیاب است پس هر مری جلدی
و خبر را تعیین کند که از یکدیگر خبر دار باشند و تقریرات هر کدام جدا جدا نویساند و از آن بی معصوم و جاسوسان
شهرت گزیند امغول ساخته از نظر اندازد و بد زانان شیران بچود و اندام اگر چه این جماعت بر
بدکاران و دیگر خوب اندام سرشته حساب دست ندهند و آن گروه اول خود همیشه متهم دارد که مباد
در لباس دوستی قصد نکند و از روی کاران مخدش گاران خبر دار باشد که بوسیله نزدیک مردم قسم نکلند و
از چرب زبانان درست که در لباس دوستی کار دشمنی میکنند خبر دار باشد که فساد از این بگذرد و بداند
بزرگان را بر سر خطه افروزی مشغله فرصت کم و این گروه بدکار را فراوان از اطراف جوان خوب خبر گران
باشد در انقضی را کو تا ساخته لائق عرض امر و من اردو و ترویج و پیش و کمال اهتمام نماید و محال
استعد او از طبعیات مردم ضایع نشود و در تربیت خاندانهای قدیم مهت گمارد و از سالک پاهای بر
خافل نباشد و خرج را کمتر از دخل کند که سر انجام معامله در گردان است زیرا که گفته اند هر که خرج او زیاده
دخل باشد از حق است و هر که خرج او کمتر از دخل باشد او عاقل است و هر که خرج را با دخل برابر سازد جناب
عاقل نیست احمق هم نیست طرح اقامت ننهد از و همواره مستعد ملازمت منتظر طلب باشد و در وعده
نور زد و در ستمش باشد خصوصاً با متصدیان اشغال سلطنت همواره در شوق تیر اندازی بند و قول تیر اندازی
باشد و پاسبان را او در شوق فریاد و بکار مشغول نباشد و بجهت شش ساگر می نشا خاطر ناگزیر نشا تعلیق است

از اینها پرسید و همواره خبر گیران باشد که باد شاهی و سرداری عبارت از پاسبانی است و پیشتر درین حلقه
حداستعرض نشود که خرمند و کار دنیا که فایده پذیر است میان خود نگزیند و در محال دین که پاسبان است چگونه
دست زبانی مندی اختیار خواهد کرد اگر حق با دوست خود با حق سر مخالفت تعرض اری و اگر حق نیست با
نا دوسته خلاف آن گزیده است خود بچاره بیار وانی است محل ترجم و اعانت است نه جای تعرض و انکار و
نمکو کان و خیر اندیشان هر گروه را دوستدار باشد و خواب و خورشید از اندازه نگذارد و از مقدار ضرورت
تجا و نکند تا از پایه حیوانات فراتر گشته بر تیره انسانیت قصاص یابد و تا تواند کار فرزند با نذر بار ما
مشقید اللحد است نباید بود و سینه را زدن کینه نباید نمود اگر از بستر گری بگریزد و در طرف سازد
که در نفس الامر فاعل تحقیق ایندی چون است این خورشید را برای نظام طاهر تجویز نموده اند و طبیعت
از خدا و ان خلاف دشمن دوست به دل برود و اتمه و اوست به دشمنه و نه هر که کند و پیوسته
از جاسوسان خبر را باشد و سخن یکجا بسوس اعتماد نکند که راستی و بی طبعی پس کیاب است پس هر مری جلدی
و خبر را تعیین کند که از یکدیگر خبر دار باشند و تقریرات هر کدام جدا جدا نویساند و از آن بی معصوم و جاسوسان
شهرت گزیند امغول ساخته از نظر اندازد و بد زانان شیران بچود و اندام اگر چه این جماعت بر
بدکاران و دیگر خوب اندام سرشته حساب دست ندهند و آن گروه اول خود همیشه متهم دارد که مباد
در لباس دوستی قصد نکند و از روی کاران مخدش گاران خبر دار باشد که بوسیله نزدیک مردم قسم نکلند و
از چرب زبانان درست که در لباس دوستی کار دشمنی میکنند خبر دار باشد که فساد از این بگذرد و بداند
بزرگان را بر سر خطه افروزی مشغله فرصت کم و این گروه بدکار را فراوان از اطراف جوان خوب خبر گران
باشد در انقضی را کو تا ساخته لائق عرض امر و من اردو و ترویج و پیش و کمال اهتمام نماید و محال
استعد او از طبعیات مردم ضایع نشود و در تربیت خاندانهای قدیم مهت گمارد و از سالک پاهای بر
خافل نباشد و خرج را کمتر از دخل کند که سر انجام معامله در گردان است زیرا که گفته اند هر که خرج او زیاده
دخل باشد از حق است و هر که خرج او کمتر از دخل باشد او عاقل است و هر که خرج را با دخل برابر سازد جناب
عاقل نیست احمق هم نیست طرح اقامت ننهد از و همواره مستعد ملازمت منتظر طلب باشد و در وعده
نور زد و در ستمش باشد خصوصاً با متصدیان اشغال سلطنت همواره در شوق تیر اندازی بند و قول تیر اندازی
باشد و پاسبان را او در شوق فریاد و بکار مشغول نباشد و بجهت شش ساگر می نشا خاطر ناگزیر نشا تعلیق است

[illegible]

گاه گاهی بآن پرداخته و یکبار غله را بکسب از علیا گرفته به بیت گمرانی انبار سازد و نقاره را وقت طلوع نیز نور بخش عالم و نیم شب که در معنی آغاز طلوع انداخته است منو احتیاجاتش در وقت تحویل نیز اعظم از جرجی بر جی بند و قچیان و توپچیان آواز در سر و دهنده به نام آگاهی فیه تشکر و بسیار تشکر بکس برگاه گذارد که عرض نظر اشرف می آورد باشد و اگر کوتوال نباشد فصول قانون و ادبیک نگاه داشته و تزیین آن کند و دستیاران این اندیشه بخوراه ندهد که کار کوتوال را چون در ازم بلکه عبادت عظمی داشته است اتهام نماید بدین تفصیل نخستین باید که کوتوال هر شهر و قصبه میوه با اتفاق اهل قلم خانها و عمارت آنرا نویسد و ساکنان هر محله را خانه بخانه در وقت کتابت در آورد که چه قسم مردم اند و خانه بخانه مناسبت گرفته بایکدیگر اتصال بخشد و محلات قرار داده در هر محله میر محله مقرر سازد که نیک بدان بصواب بداند و در جای خود در هر محله قرار دهد که وقایع بشمار روزی آمد و رفت محله را نویسانده باشد و مقرر سازد که هرگاه در روزی پدید آفتد یا دیگر امر ناخوش سر فرماید آن ساعت و معاوضت نماید همچنین صاحب محله و خبرداران را آگاه نماید که بضرورت حاضر نشوند که نگار باشد و خبر میباید میر محله و خبردار یک مسافرت گیرند و کسی از محله نگذارند که فرود آید و هر که مهمان شود از خویش بکجا آید از او صاحب محله بمرحله بگوید و خبر رسان دفتر نویساند و هرگاه شخصی خبرداران محله آید در ساعت خبر کند و محلی که صنامین داشته باشند آن را در سرای غلیبه آبادان سازد و میر محله و خبرداران سرای نیز تعیین نماید و پیوسته احوال داخل و خرج هر کدام از دو برینی دریافتند و لایحه نماید چه هر کس داخل او کتر است و خرج او بسیار است که بی بلای نیست پردی نماید یکدانی و خرج او از دست هر دایر کاوش پیرانه نظام و اندر سرای اخذ و خبر شناسد و باید که دلالان هر قسم را صافان گرفته باز بارها تعیین کنند که چه خرید و فروخت شود و اعلام میفروشد و هر روز سازد که هر کس با اعلام خرید و فروخت نماید رانه بدو در نام مشربی و مانع در روزنامه نوشته باشد و هر چه خبر که در بازار خرید و فروخت شود با اتفاق میر محله خبردار محله واقع شود و دیگر آنکه چند کس محله بکند و کوچ بکند در روزهای شهر بجهت محافظت و کوچی شب تعیین میدو می کند که در محله و بازار و کوچ بیکانه نباشد و تحقیق و پیروی در زمان از که بر واد و چک و غیر آن قتی نماید و اثری از آنها نگذارد و هر چه حساب کم شود یا تابا تاج رود از بازار از خودش پدید سازد و الا آن ده آن بر آید و اموال غائب و متوفی تحقیق نماید اگر وارث باشد یا نه گذارد و اگر نه بازمین بپردازد آن بدرگاه محلی نویساند تا هرگاه که صاحب حق پیدا شود و وصول یابد درین معامله نیز

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

۱- غرض از اینست که در ۱۳۱۳ سال که منتهی به این است خدایت بقوه را محط و ذوالجود را قافله منتهی به این است که در ۱۳۱۳ سال که منتهی به این است

